

Kringelfjords-Nytt

Nyheter och information
för dej som bor i
Kringelfjorden
— eller gästar

**SÄRNA-IDRE
GRÖVELSJÖN**

32:a årgången 1986 – 2018

Utkommer 2 gånger om året • Vinter & Sommarnummer

**VINTERSÄSONGEN
2018 -19**

Foto: H. Forsslund

Information från Kringelfjordens Skid- & Friluftsförening/Samfällighetsförening, c/o Hans Forsslund • Slaggvägen 15 • 135 55 Tyresö
Tel. 070-683 78 44 • E-post: hans.skidofriluft@kringelfjordens-stugby.se

JONES - BYGDENS ELPROFFS

ELINSTALLATIONER: Vi är Er lokala elinstallatör som utför alla slags elinstallationer vid om- och tillbyggnader, installationer, reparationer, service m.m.

ELBUTIK: Småel för hemmet/stugan, kontakter, armaturer, lampor m.m.

RADIO/TV: Försäljning, montering och service av: Parabol, TV, DVD, Video m.m.

DATORTILLBEHÖR / UTRUSTNING: Både för fast och trådlöst

VITVAROR: Spisar, köksfläktar, kylskåp, tvättmaskiner m.m.

Beställningsvaror tar vi hem på 4-5 dagar

Rätt inställd parabol
= störningsfri bild.

Ring oss för
antennjustering

Jones gör det lätt!

Miljövänlig, kostnadseffektivt

Jones - aldrig längre bort
än din telefon

**Vi söker elektriker
till vårt härliga område...**

Butiken är öppen:

Mån-fre 08.00 - 17.00

Lunch 12.00 - 13.00

Lördag 09.00 - 17.00

Telefon: 0253-203 32

JONES EL AB - Industriområdet Idre • Ljunghemsv 19 • 0253-203 32 • Bengt-Arne 070-661 69 71
www.jonesel.se • info@jonesel.se

**Allt inom
BYGG!**

Vi sätter stor ära i att uppfylla dina önskemål!
Välkommen med din förfrågan!

**Allt inom
PLÅT!**

- Grundarbeten
 - Nybyggnationer
 - Om- och tillbyggnationer
- både inne och ute

BYGG 073-693 40 07 PLÅT 073-693 99 04
matsbygg@spray.se

**Vi utför allt inom plåt
både utvändigt och invändigt
efter dina önskemål!**

Foto: H. Forsslund

Nu är den stolta vår utsprungen, den vår de svaga kalla höst!
Den härliga bilden ovan är tagen på höstens sista dag...

Text & fotot: H. Forsslund

*Nu är den stolta vår utsprungen, den vår de svaga kalla höst.
Nu blommar heden röd av ljungen och vitt av liljor älvens bröst.
Nu är den sista visan sjungen av sommarens kvinnligt veka röst; nu stiger uppför bergens trappa trumpetarn storm i dunkel kappa.
Nu äro alla drömbarn döda som födts ur vårens sköra lek - likt buskens rosentyll, den röda, som första skumma natt gör blek.
Men alla starka känslor glöda som snårens nypon, kullens ek och hviska varmt i frost och nordan om gyllne mognad och fullbordan.*

Min sång flög drucken kring det bästa av färg och doft i ängars ljus, och det var ljuvligt nog att gästa de många hjärtans honungshus; nu vill jag, mätt på sötman, fästa min boning långt från lust och rus och hvila under fasta bjälkar, ej under lösa blomsterstjälkar.

*Väl mig, då lekens minnen tvina, att du var allvar och står kvar, att ingen sol behövs att skina vår kärlek varm i svala dar!
Hör, himlens hårda väder hvina sin högtidshymn för trogna par.
Vi le, när jorden reds och darrar; vår lyckas hus har goda sparrar.
Erik Axel Kalfelt (1901)*

Nästa dag kom vintern!

Foto: H. Forsslund

Den vår den svage kallar höst
Alla årstider har mycket att erbjuda en Kringelfjordsbo.

Vem älskar inte de klara krispiga dagarna då björkarna och asparna på Stadjans nedre sluttningar på andra sidan Älvrosfjorden står och lyser som bloss i de gröna tallsluttningarna, eller mornar när dimman sakta stiger upp från fjordens vatten och sakta stiger mot himlen medan korporna samtalar med varandra över älvens sakta gång.

Hösten dröjer kvar länge nu för tiden till glädje för den som har möjlighet att ta en vecka extra ledigt. Höst - en tid för fjälläventyr!

Hösten kommer tidigt i fjällvärlden det vet vi alla.

Vi tar upp våra båtar, ställer undan cyklar och fiskespöna hamnar på vinden. Fram med snöspadar och slungor så de skall finnas tillgängliga vid nästa besök.

Så brukar det gå till för de flesta av oss den sista fjällresan vi gör. Ofta sker den i början på september precis

när naturen börjar byta kostym från den gröna till den brokiga färgglada varianten.

Sedan brukar fjälltankarna gå i ide tills Jul- och Nyårshelgen.

Aldrig har jag längtat så mycket efter vinter som denna heta sommar.

Normalt brukar jag börja oro mig för att den skall ta slut när den sista vitsippan blommat ut. Ja åren går ju så hiskligt fort nu och man vill gärna

känna sig lite "somrig" några månader så här när man själv går mot höst.

Nere i Stockholm där jag har min hemmahamn kom värmen i början på maj och höll i sig till september. Termometern visade hela tiden mellan 25 och 34 grader.

Det var väl bara midsommarafton som var normal. (D.v.s. plus 15 grader och duggregn i vanlig ordning).

Inte mycket av det planerade snickeri och måleri arbetet kom till stånd denna sommar. Vare sig nere i Tyresö eller uppe i stugan i Kringelfjorden.

Vi åkte upp till Kringlan en vända i våras och tre vändor i sommar och möttes tre av dessa gånger av temperaturer runt 30 grader och sista gången så låg brandröken tät vissa dagar över Älvrosfjorden att den dolde fjällen. Vatten nivån i älven var det lägsta jag sett sedan 80-talet.

Stugbyviken gick att ta sig ut ur om man fällde upp motorn vid själva utloppen ur viken. Lillströmmen var helt torr och Brasuddsviken tillät bara kanoter att ta sig in och ut.

I maj var det lite annorlunda

Då var det kanske den högsta vårflod vi upplevt sedan Kringelfjordens Fritidsområde kom till!

Forts. sid 4

Foto: C. Björklund Ström

En trevlig vintersäsong önskar:

Hans Forsslund och
- Kringelfjordens Skid- & Friluftsförening

KRINGELFJORDS-NYTT

Ges ut av:
Kringelfjordens Skid- & Friluftsförening

Ansvarig utgivare: Hans Forsslund
Slaggvägen 15
135 55 Tyresö.
Telefon: 070-683 78 44
hans.skidofriluft@kringelfjordens-stugby.se
www.kringelfjordens-stugby.se

OMSLAGSBILD:

Stuga i Kringelfjorden
Foto: H. Forsslund

Foto: H. Forsslund

Abborrarna var på hugget!

Vattennivåerna var rekordlåg till skillnad mot i våras då bara trädstammarna stack upp över vattnet på öarna. Vattnet var för varmt för harr, öring och röding men abborrarna trivdes desto mer. Se bilden ovan som visar min dotter Lina och min fångst en metareftermiddag.

Abborrfilé med dragongräddsås, färskpotatis och en skvätt pressad citron är ingen dålig stand in för öring, det är helt klart!

Vid högvatten är det båt som gäller för att ta sig dit, eller vadning över Lillströmmen. Men denna sommar med extremt lågt vatten gick man torrskodd över Lillströmmen. Så sommaren var inte helt bortkastad, även om värmen hindrade många med mig att jobba med målning och renovering av hus.

Landet lagom

När jag skriver dessa rader har vi kommit till slutet av september och

Utsikt från Uggarna. Tv. Stenåsjön. Th. L:a Harrundsjön Foto: H. Forsslund

Höll inte ens på att bli någon fjällvandring alls denna sommar.

Det hägrade liksom inte att klättra upp för någon brant fjällsluttning badande i svett. Min dotter Lina vars semester snart var över kom på en som hon tyckte bra lösning.

– Pappa du älskar ju Uggarna, de där spännande och vackra småfjällen mellan Stenåsjön, Molnet och Slagubäcksstöten där bortom Fjätervålen. Vi kan väl ta en tur dit?. Så blev det. På så sätt så blev det i alla fall en liten vandring på 12 km. (om appen i mobilen visade rätt).

Älven bjöd på bassängtemperatur
Härligt man kunde hoppa i sjön flera gånger om dagen i älvens 24-25 gradiga vatten. Kringelfjordsområdet är som bekant välförsett med flera fina sandstränder på gångavstånd. Den mysigaste är "Playa Kringle" på Vilholmen med utsikt över Älvrosfjorden och fjällen.

allt har återgått till det normala dvs. varannandagsväder med ömsom storm och regn, ömsom sol. Det enda dagarna hade gemensamt var temperaturen, + 12 grader.

Man säger att Sverige är "landet lagom", något som jag tror inte många håller med om. Det är endera för varmt eller kallt. Som lite kontrast till denna varma sommar så kan jag återberätta om den kallaste vintern i mannaminne här uppe i vinterlandet.

Rekordkallt i januari -57 grader

Källa: Dalademokraten

Det var naturligtvis inte nu i januari –utan den 23/1 1942 som Särna drabbades av denna kyla.

Det har dock uppmätts lägre temperaturer men inte i kombination med en vindstyrka på 15 m/sek, vilket gör att om man räknar med den s.k. kyleffekten blev den reella temperaturen sjönk ner mot -60°.

Det var en våldsammaste kall-luftsframstöt som drabbat landet i modern tid

– med tusentals förfrysningsskador, massdöd bland småfåglar, isblockerade hamnar och ett nästan lamslaget samhällsmaskineri som följd.

De som har personliga minnen från den extrema vädersituationen som då rådde kan nästan utan undantag bekräfta att de aldrig upplevt något värre i den vägen, och i tidningarna var köldvägens härjningar påföljande dag "hetare" förstasidesstoff är rapporterna från Europas slagfält.

Kombinationen av sträng köld, hård vind och snöbyar var fullständigt unik, och tvingade nästan alla att hålla sig inomhus.

Tidningarna uteblev

Många kommunikationer lamslogs. Stockholmstidningarna uteblev i Dalarna eftersom tidningståget fick axelbrott utanför Uppsala till följd av kylan och femton vagnar spårade ur.

Risken för rälsbrott pga. att skenorna blev spröda tvingade tågen att gå med reducerad fart och på stationerna frös värmeledningarna.

En annan följd av kölden var enl. DD att konserver samt potatis och andra rotfrukter frös och förstördes i källare och förråd runt om i Dalarna – ett svårt avbräck i de ransoneringstider som då rådde.

Men i Dala Demokraten gavs också det rådet "att hellre offra en

Det måste väl ha varit en av de större idrottsprestationerna genom tiderna.

Törs vi föreslå SvD bragdmedalj postumt till lagen.

DM på skidor 30 km kunder trots allt genomföras i Mora, men blev enligt referatet det strapatsrikaste i mannaminne. Matsbo segrade sedan Mora-Nisse fått en köldkollaps nästan på mållinjen.

Plocka småfåglar med händerna

Mot kvällen sjönk temperaturen i Särna till -38. Noteras bör dock att några dagar tidigare hade, den 16 februari termometern i Särna visat på 42 minusgrader, och det rapporterades att man kunde "plocka in småfåglar med bara händerna". Man får bara hoppas att inte händerna var bara.

Enl. Lars Andersson, väderleksobservatör, var det ett extremt högtryck med centrum över vita havet och norra Finland i kombination med ett djupt lågtryck med centrum över södra Östersjön som gav upphov till den här extrema situationen genom att pumpa in rysk kallluft över landets mest ostliga kulingvindar över ett istäckt hav.

Visst vill vi ha snö och kyla, men det här var nog i häftigaste laget.

Det var faktiskt några riktigt kalla dagar även förra vintern.

Martin Smith tog en bild på sin digitaltermometer i Kringelfjorden i vintras och la ut på vår FaceBookgrupp.

yllekupong på en halsduk att linda runt ansiktet än att förfrysa det".

Matcherna "frös inne"

Den 24 januari skulle ha varit en stor sportsöndag med bl.a. 36 seriematcher i bandy, varav dock endast fyra kunde spelas.

Men Vikarbyn spelade 2-2 mot Fagersta i -25 och rykande snöstorm, enligt referatet låg "Prästskogsvallen i ett töcken".

37,9 visade Martins termometer.

Men det hör inte till vanligheterna med superkalla dagar numer om vinternarna även om temperaturen många gånger nattetid kan sjunka till minus 25, så blir temperaturen oftast helt okey för, lek och stoj och skid- och skoteråkning framåt förmiddagen.

Annat var det under 80-talets stränga vintrar. Minus 25° på nyårs-afton var inget ovanligt. *Forts. sid. 6*

TA FÖRSTA STEGET,
SÄNK DINA
VÄRMEKOSTNADER

DEN EXTREMA
VÄRMEPUMPEN
MED 50-100% MER
KRAFT ÄR HÄR!

Fjällpumpen

Vi värmer fjällen

fjallpumpen.se

0735-282 889

Jag minns en Nyårsafton då Seved (vår dåvarande tillsyningsman) och jag hade lovat barnfamiljerna i Kringelfjorden skoterturer.

Eftersom temperaturen sjönk under -20 gradersstrecket så försökte Seved och jag avstyra det hela på grund av risk för köldskador.

Barnen blev ruskigt besvikna och några började gråta. Vad göra? Vi släppte in alla väntande i vattenverket, samlade ihop extra tröjor, halsdukar. Sedan byllsade vi på barnen så att bara ögonen stack fram. Snabbt upp med vattenverksdörren, ut med ungarna och igen med dörren!

Ungarna som bara åkte ett varv var, kom rödmosiga och varma tillbaka. Seved och jag som säkert körde ett par mil totalt i sakta mak på våra skottrar med pulkor var fruktansvärt frusna. Jag stod i duschen länge den kvällen.

Så fort jag kom ut ur duschen varma vatten blev huden alldeles iskall och jag började darra. Det blev flera turer in och ut ur duschen innan jag iklädd tjock frottémorgonrock kröp tätt intill brasan i vardagsrummet. Det tog ett par timmar innan jag fick upp temperaturen. Jag satt så nära brasan att det började osa bränt om morgonrocken och huden började anta en allt rödare färg.

Mina tankar gick till ett gammalt indianordspråk: "Vit man göra stor eld, sitta långt ifrån, röd man göra liten brasa, sitta nära".

Alla årstider har mycket att erbjuda en Kringelfjordsbo.

Vem älskar inte de klara krispiga dagarna då björkarna och asparna lyser som bloss och himlen är klar. Vinden låter älv och sjö vara i fred så de kan spegla all höstens färgning. Då är det som gjort för vandring ut till något vindskydd vid vatten, koka kaffe över öppen eld. Sitta och småprata med fru och barn eller någon god vän. Livsnjutning när den är som bäst!

Hösten dröjer kvar länge nu för tiden, till glädje för den som har möjlighet att ta en vecka extra ledigt.

Nu hoppas vi bara på en lika fin snörik vinter som föregående.

En härlig höstbild tagen från vår nya webbkamera den 30 september. En betydligt bättre bild än med gamla kameran och sedan vi fällt lite skymmande träd vid stranden. Härliga höstfärger mot den blåa fjorden och med en vit städjan i bakgrunden.

Rädda Störröset vid L:a Harundsjön!

Text & foto H. Forslund

Läs artikeln och känn efter om inte du också kan vara med och bidra och göra en stor kulturgärning.

Rädda Störröset vid L:a Harundsjön

Årets enda fjällvandring gick till Uggarna. Som jag nämnde tidigare brukar vi ta en liten fikapaus vid ett otroligt vackert gammal övernattingsstuga från förr.

Ett störröse som troligen är en av de absolut äldsta byggnaderna i norra Dalarna.

Nu ser stugan tyvärr inte längre ut som på bilden ovan. Vid detta tillfälle var mycket fortfarande intakt. Sedan dess har förfallet tilltagit och idag är taket på väg att rasa in och man ser himlen rakt igenom, dörren går inte att stänga, ett fönster är trasigt och eldpallen har inte kunnat stå emot nederbörden som haft fritt tillträde genom taket.

När jag nu i augusti stannade till och fick se det tilltagande förfallet blev jag minst sagt ledsen.

Denna vackra byggnad som förr troligen varit övernattingsstuga för myrs-lotterfolk, skogsarbetare och fiskare och raststuga för vandrare som vi.

Det har alltid varit så trevligt att stan-na och ta en fika just här i fjällbjörkskogen vid Lilla Harundsjön sittande på den lilla bänken utanför stugan.

Redan för ett par år sedan ringde jag till Länsstyrelsen Dalarna och berättade om den gamla stugan.

Jag frågade om det inte fanns möjlighet att Länsstyrelsen kunde rusta upp den. Fick till svar att stugan ägdes av en privatperson i Gävle och att man inte kunde göra något.

I höst efter mitt sista besök i störröset kontaktade jag Särna Hembygdsförening.

Kändes rätt väg att gå eftersom störröset ligger inom Särna socken. Fick tyvärr till svar att de inte hade möjligheter att göra något åt stugan.

SÅ HÄR FÅR DET INTE GÅ TILL! Vi kan inte låta ett så vackert kulturarv bara försvinna ner i mossan som några murkna stockar för att ingen orkar bry sig. Taket håller nog inte över vintern, utan kommer troligen att rasa in. Men väggarna kommer att stå där.

Var med och bidra till något viktigt för oss alla...

Du som gillar skönhet och vill att ortens kultur bevaras för oss nu levande och våra barn samt barnbarn. Ta chansen och vara med att göra något betydelsefullt för fjällbygden!

Hur skall det gå till då?

Min tanke är att om du eller ditt företag känner att ni som tillsammans med mig vill vara med och rädda störröset vid L:a Harundsjön mejlar du ett "Ja jag (företag) vill naturligtvis vara med och bidra till Störröset med kr". Du skickar mejlet till: **hans.skidofriluft@kringelfjordens-stugby.se**

Så här har jag tänkt

1. Om jag får in tillräckligt många som vill vara med och stötta skall jag försöka hitta stugans ägarinna i Gävle och få tillåtelse att rusta upp stugan.

2. När det är klart öppnar jag ett konto och mejlar tillbaka till dig så du kan skicka över ditt bidrag.

3. Sedan skall jag luska fram någon som har pert till tak liggandes i något uthus eller låta tillverka nytt, hitta en duktigt snickare och några gråa fina torrakor för byte av någon stock. Då kommer vi ha ett vackert störröse som kanske står i hundra år till.

4. Alla som bidragit till renoveringen får sitt eller sitt företagsnamn på en platta sittande på störrösets vägg.

Nu hänger det på dig och mig kära läsare om störröset kommer att bevaras till eftervärlden!

Hans

Ovan: Taket på störröset. Helt öppet vid nock.

Nedan: Eldpallen i kojan

Foto H. Forslund

I huvet på Inge

Inge Blomberg

Min vän Inge kåserar och berättar om härliga fjäll/skid-upplevelser mm.

Min vän Inge är fritidshusägare i Öjvassla och numera även stugägare i Gammelsäterna på Nipfjället.

Inge är en populär gästskribent till och från i Kringelfjordsnytt sedan några år. Inges naturintresse lyser alltid igenom, och framförallt vurmar han för vinteräventyr i Särna-Idre-Grövelsjöområdet av naturliga skäl.

Hans

Det luktar vinter...

Det är i slutet på september det är tidig morgon, solen har gått upp himlen är klarblå men ändå droppar det från taket här på min stuga i Gammelsätervallen på Nipfjällets sluttning.

Jag går ut på förstukvisten och drar in den kalla friska morgonluften, känner "det luktar snö".

Det har tydligen varit en hel del minusgrader på natten och jag känner väl igen doften, en doft som är en hälsning från vintern; jag är på väg, jag kommer snart!

Den doften är en bekanting som jag känner sedan många höstar då vintern är i antågande. Men faktiskt även på senvintern då våren börjar tala om att vintern är slut och stora bara fläckar börjar synas i sydsluttningarna.

När man då en tidig morgon går ut på förstutrappan efter den första natten med plusgrader, då infinner sig nästan samma härliga friska löftesrika doft, - men då tycker jag det luktar vår.

Men som sagt nu luktar det snö och vinter...

- och det väcker vintertankar och vintertantern. Jag har några som jag vill dela med mig av till den som vill följa med ut i det gnistrande vinterlandet, och naturen som ger så mycket energi och läkedom.

Ja, en natur som förtjänar åtskilliga Nobelpris i både medicin och litteratur.

Nå, detta år hade det kanske inte hade fungerat med något pris i litteratur, möjligen beroende på Svenska akademins ledamöters brist på "naturvetenskap".

Inge

Paradiset...

Paradiset finns i naturen och i februari var den vackrare än kanske någon gång tidigare. Fukten var borta. Dimman hade lättat. Molnen var upplösta och mörkret som förbyt. Den rena och vitaste vita snö täckte som bomull hela vårt landskap.

Träden tävlade om att få visa upp sig i vinterskrud. Solen skickade den allra första vårvinterstrålen.

Fram mot kvällen reste sig månen rund och stolt mot himlavalvet. Ljuset förtrollade med sitt leende och temperaturen smekte med sina efterlängtrade minusgrader.

För en stund glömde vi allt elände. Vi fick hoppet tillbaka. Skidspåren dansade av glädje. Stubbar och stenar blev till mjuka små bollar. Liket semlor hade de låtit sig pudras av nedfallande snökristaller.

Allt var kärleksfullt. Allt var inbäddat i tystnad. Vi kunde drömma i det som för en dag var den sanna verkligheten.

Bra gjort Moder Jord.

Allas vår öppna kyrka. där alla religioner är välkomna.

Min skida har gått ur spår...

Vi fick 15 år tillsammans. Fantastiska år. Hon tog mig upp på fjället, lät mig känna snön under fötterna och gav mig det rätta glidet oavsett väder. Skidan var min bästa vän. Men hon gav upp före mig. Hon var trött den sista tiden, det hade jag känt. Det var inte riktigt samma spänst i frånskjutet och hennes yta var repad, nästan färad.

Inte hennes fel. Det var jag som i bland var värdslös när jag tog henne med ut på för dåligt underlag. Men jag tror att hon gillade det. Vi var så lika. Ville åka till varje pris. Någon gång nästan på rinfrosten. Nu har hon släppt det sista fästet, låtit sig smörjas av den sista vallan och behöver inte stå och svettas ännu en sommar.

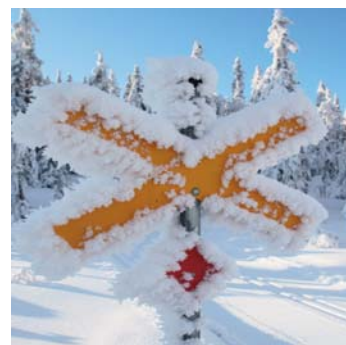
Hon är vacker, min skida. Bär regnbågens färger. Framme i spetsen sitter fortfarande markeringen från Öppet spår 2004. Den bär hon med stolthet. Då var vi starka tillsammans. Det var skottår och vi hade nummer 05977.

En gång i livet bytte hon bindning. Inte mer. Det var smärtsamt med nya hål och kändes ovant. Men hon anpassade sig. Nu får hon vila.

Tack kära skida för alla mil tillsammans. Tack för att du klarade både 30 graders kyla och smekande vårsol. Och ett varmt tack för alla turerna på skarsnö. Det älskade vi. Allt gick så lätt. Vi bara petade lite åt sidan. Ändå flög vi fram.

Nu ska du få min finaste plats i stugan. Bredvid kaminen. Där ska du stå och berätta om alla våra härliga minnen.

Forts sid. 8

Forts. I huvet på Inge

Konst...

Den är öppen dygnet runt. Fri entré. Ganska lite folk. Men jag har varit där. För i morse var jag på konstutställning. Arrangörerna hade verkligen ansträngt sig. Den var tillgänglig. Väl skyltat och många alternativ för tillträde.

Jag valde huvudstråket. Som besökare fick jag följa ett spår genom själva konstverken. Ett mycket tilltalande upplägg. Jag kom nära och blev berörd. Vissa konstverk kunde jag känna, andra gick att ta på. Alla sinnen var aktiverade. Precis vad man hoppas av en bra utställning.

Allra bäst gillade jag installationen med mängder av små tunna tallar. De var pudrade med vita kristaller. Dessutom inlindade i frost. Ett vackert motljus skapade gnistrande lyster. Jag stannade till, slutade andas och förundrades över stillheten.

När jag lagt in bilden i mitt mentala bibliotek fortsatte färden. Hela utställningen präglades av en förtrolad stämning. Med förundran tog jag in nästa bild. Det var ingen kuliss. Den var verklig. Bland det vackraste jag upplevt.

En glänta bildade entré. Marken var klädd i oskyldigt vit skrud. Spår från djurens värld vittnade om liv. Bakom ett krön växte sig en röd liten stuga allt närmare. Landskapet böljade likt i förhistoriska dagar och jag kände de gamla tiderna under fötterna. Här fanns kulturvärden bevarade. Tavlorna som berättade om förr. Jag stod som förstummad. Blicken lockades av vidsträckt vyer.

- Det här måste alla se, sa jag tyst för mig själv. Ingen konst är så vacker som den naturen själv skapar.

Jag stod mitt i konstverket Tomasboda. Kilsbergens pärla 279 meter över havet. Nu värmdes solen mot södervägg, trots tidigt i ottan.

Men underbart är kort. Två kraftfulla stavgar förde mig ut i nerförslutan mot Lisselängen. Med solen i ryggen skapades nu bilden.

Inge / Din vän på färden

Foto: H. Forsslund

Smörgås...

Bara några steg från parkeringsplatsen ligger omklädningsrummet. Jag tog i dörrhandtaget och gjorde entré.

Till min förvåning satt en ensam herre på bänken till vänster.

Jag hejade och fick ett tyst svar. Hängde upp jackan, lossade på bältet och satte mig snett emot mannen.

På fem minuter hade den nakna gemenskapen förbytts. Han satt i full skidmundering. Svetten pärlade sig fortfarande i pannan och han åt på en smörgås. Jag tittade lite med avund på mackan. Grovt bröd, stekt ägg och någon grönsak. Precis en sådan jag själv borde haft med mig.

- Hur var spåren frågade jag.

- Jo, jättefina! Jak har stämplat ut för sista gången i dak, svarade han på sjungande finlandssvenska. Lockan tio lämnade jag Atlas Copco efter 34 år. Nu har jak pen och har firat hela daken.

- Man får gratulera, känns det bra nu då, det blir väl en omställning kan jag tänka?

- Jo det sämns mycket bra. Nu kan jag åka sodor när jag vill. I dak har det varit allra bästa sidföre, fortsatte mannen med ett nöjt leende.

Han tog en tugga på smörgåsen, skruvade av toppen på termoserna och plötsligt doftade det gott kaffe i hela rummet. Det var feststämning! Jag hade hunnit få på mig min bästa kostym, bara toppluvan fattades. Så nu satt vi där mitt i festen. Jag hade dessutom allt det goa framför mig.

- Det skall bli bra det här fortsatte

mannen lite eftertänksamt. Kanske saknar jag kompisarna på jobbet, vi får se. Men jak hann sluta innan jag fick parken. Det finns nästan inga order till firman nu.

Ett helt yrkesliv summerades där i omklädningsrummet. Klockan var halv sex på eftermiddagen och jag visste att sol och kallföre väntade därute. Men just nu fick jag vara med när en plikttrögen man firade sin sista arbetsdag. Och han gjorde det med valla, kaffe och några smörgåsar.

Jag kände en tår i ögonvrån. Allt var så otroligt stämningsfullt. Vi önskade varandra Go tur. Men det var inte vilken tur som helst.

För honom var det den goa turen ut i det fria livet.

Jag önskar er alla goa människor en riktigt trevlig vinter, vare sig ni gör långturer, toppturer eller skidar fram i gnistrande spår, gör skoterturer ut till någon fiskesjö eller sitter och njuter av solen och utsikten från altanen.

Eller varför inte försöka hinna med alltihop om du har möjlighet och ta hem full pott på aktiviteter denna vinter.

Go Tur önskar
Inge

Välkommen till fjällkyrkoverksamheten!

VECKOSHEMA VINTERN 2019:

TISDAG
Sång- och sagostund på Idre Fjäll.
Musikkväll i Storsättern.

ONSDAG
Andakt mitt i backen med kyrkfika i Fjätervålen.
Musikkväll på Idre Fjäll.

TORSDAG
Nattvard på Idre Fjäll.
Ljusgudstjänst i Storsättern.

DESSUTOM:
Extra gudstjänster under Jul, Nyår & Påsk.
Dop och vigsel i kapell, kyrkor eller utomhus.

Svenska kyrkan
IDRE * SÄRNA

Veckor, dagar, tider, information och kontaktuppgifter, se hemsidan:
www.idresarnaforsamling.se

Text & foto: H. Foirsslund

Trappan i slutet på Tunnelgatan. Nuvarande Olof Palmes gata

Palmegruppen riktar blickarna mot Norra Dalarna...

Palmeutredningen intresserar sig för Kringelfjorden!

Någon månad efter mordet på Palme så hände några konstiga saker.

Jag hade vid tiden för Palmemordet min reklambyrå på Luntmakargatan i Stockholm, granne med Skandias huvudkontor och alldeles intill dåvarande Tunnelgatan, nuvarande Olof Palmes gata. Vår port var den som på vår sida av gatan den port som låg närmast Tunnelgatan.

En tid efter mordet så ser jag Christer Pettersson kliva in i hissen och åka upp. Att jag minns att det var Christer Pettersson tyder på att det var en tid efter mordet och Christer varit miss-tänkt för annars hade jag förstås inte vetat vem han var.

Jag tyckte det var minst sagt konstigt att Christer går in i den port som ligger närmast platsen för Palmemordet!

Frågorna hopar sig, var det Christer som var mördaren och hade han medhjälpare i huset? Helt klart var i alla fall att han kände någon bara femtio meter från mordplatsen!

Jag ringde polisen och berättade om Christers besök. Hörde sedan inget mer...? (Återkommer ang. Christer Pettersson längre fram).

Christer Pettersson Bild Wikipedia

I vår fastighet fanns tre företag, resten var hyreslägenheter.

Här bodde en del trevliga människor men också personer som uppe i min

norrländska by skulle få beteckningen att vara "lite eljest".

Vi hade den pensionerade tullöverkontrollanten som bl.a. inte tålde ljud.

Han kom bland annat ner med en trave tras mattor till företaget som låg under.

—*"Tacksam om ni rör er lite tystare", hade han sagt med myndig röst och gått upp till sig.*

Händelsen var lite motsägande med tanke på de höga och hmm. besynnerliga ljud som kom från tullöverkontrollantens lägenhet. Hans intresse för barn (läs pojkar) i skolåldern blev allt större. Pojkarna var nöjda och glada när de kom ner från tullöverkontrollantens lägenhet. I bland var det en pojke och i bland kom det tre.

Skumt var det i alla fall, men vi gjorde inget åt det då. Efter något år så kom polisen i alla fall på besök hos oss och ville prata pojkar och tullöverkontrollörer. Vi berättade vad vi hört och sett, men eftersom vi inte hade några bevis på att det skett några oegentligheter och gossarna var glada så kontaktade vi aldrig polisen.

Det borde ni gjort sa polisen! Några dagar senare kom det ett par

civilklädda poliser och hämtade tullöverkontrollanten som vi aldrig såg något mer av. Han tog väl långsemester på någon välbevakad resort med all inclusive.

Sedan hade vi "Tjyven".

Vet inte vad han hette på riktigt men han bodde länge i huset och fick alltid heta tjyven. Tjyven var en låg magerlagd figur som såg ut som, (här kommer något helt otroligt, men likaväl sant) en av figurerna i familjespelet "Tjuv och Polis" av märket Alga, bara något längre och magrare. Spelet finns fortfarande kvar i marknaden men figurerna (pjäserna) ser inte riktigt likadana ut som när jag var barn.

Tjyven såg vi oftast till när vi jobbade över, då tog han hissen ner och gick ut i mörkret medtagandes den klassiska läkarväskan. Ingen kofot stack dock ut ur väskan.

Forts. Sid. 10

Tjyven" inte helt olik en av figurena i familjespelet "Tjuv och Polis" av märket Alga, Illustration: Alga

När vi jobbade sent kunde vi i bland se vår granne smyga iväg med sin "läkarväska", troligen för att göra något "hembesök".

Det var så Tjyven fick sitt namn av oss. Vi skojade om det på jobbet och menade på att han kanske hade jobb som nattvakt.

En dag så ringde Tjyven på hos oss och ville prata med mig.

– Jag vill bara säga att ni skall veta att ni kan känna er trygga här för inbrott då jag känner de flesta "vanliga tjuvar" i trakten och jag har av naturliga skäl min business på annan ort.

Det vi skojade om var faktiskt sant, han var en klassisk inbrottstjuv av den gamla "hederliga" stammen.

Nå var har detta med Palmeutredningen att göra?

Det var Tjyven som Christer Pettersson hälsade på. Christer hade berättat för Tjyven att jag stått och tittat undrande när han försvann in i porten.

Jag träffade Tjyven någon dag senare. Han ville byta några ord med mig: - Jag hörde att du stått och tittat konstigt på Christer Pettersson när han åkte upp till mig. Jag kan berätta att jag kände Christer i många år och kan garantera dig att han inte har ett endaste dugg med Palmemordet att göra!

Hur var det med kopplingen till Palmeutredningen och Kringelfjorden?

Det gick ett eller två år. Då började den s.k. privatspanaren höra av sig och efter att terroriserat mig ett antal gånger så hotade jag med att polisanmäla honom. Då blev det äntligen lugnt.

Vad ville privatspanaren mig undrar ni naturligtvis? Nej det var inte Christer Pettersson han ville förhöra sig om, utan var den s.k. kallade "Skandiamannen", Stig Engström. Stig var vid denna tid vad jag minns inte direkt misstänkt för mordet utan snarar bara ett vittne.

Bild: Expressen.se

Varför ringer privatspanaren mig om Stig Engström?

Jo, det var så att Stig jobbade på reklamavdelningen på Skandia och han lade ut en del arbete på min reklambyrå. Det var jag som skötte kontaktarna med Stig. Hämtade och lämnade uppdragen.

Stig tyckte att det lät intressant och frågade då om han kunde få hyra min stuga i Kringelfjorden en vecka och vad det i så fall skulle kosta.

Jag berättade som det var att vi aldrig hyrde ut vår stuga utan bara lånat ut den till nära vänner mot ersättning

Dagen efter mordet på Olof Palme ringer Stig upp mej i Kringelfjorden.

På lördag morgon ringer Stig och säger att han kommer att bli en dag försenad då han blivit mer eller mindre vittne till Palmemordet och skall höras av polis.

Vi var naturligtvis upprörda över mordet på Palme och vi blev tidigt väckta av en helikopter som flög lågt över älven den morgonen på sin väg upp till Idre Fjäll, den skulle hämta Sten Andersson som då var utrikesminister och mycket nära vän till Palme.

Vi åker hem på lördagen som tänkt och vad jag minns så pratade jag och Stig Engström inte särskild mycket om mordet.

Jag fick ju veta det mesta om vad han hade sett och gjort den kvällen via radio och teve. Tyckte väl att det var lite olustigt att ta upp ämnet med honom, och efter en tid så blev jobben färre och färre från Skandia.

Kanske kom man på att vi även gjorde jobb åt andra försäkringsbolag som Jordbrukets Försäkringsbolag, JBF (nuvarande Agria) och Salus (nuvarande Salus Ansvar) och man från Skandia inte tyckte det var bra.

Nu i våras hörde privatspanaren plötsligt av sig igen!

Ären gick, Stig gick i pension och försvann ur mitt medvetande. Inget hördes föran i våras då den s.k. privatspanaren ringer mig igen. Han presenterade sig och bad om ursäkt och att han kommer ihåg att jag hotade honom med polis och slängt på luren i örat på honom den där gången för över trettio år sedan.

Privatspanaren ber att få ställa några frågor om Stig Engström.

Jag besvarade hans frågor och han avslutade med att jag nog snart skulle höra av polisen.

Skidspåren i Kringelfjorden var inte mycket att skryta med före Skid- & Friluftsföreningens tillkomst. Men det fanns bättre spår och backar på Fjätervålen och Idre Fjäll för vår "hyresgäst".

Foto: H. Forsslund

Stig och jag träffades aldrig privat mer än att han bjöd mig på lunch några gånger i tjänstemännens matsal högst upp i Skandiahuset.

Skidåkning var ett av Stigs stora intressen.

Vid något tillfälle berättade Stig att han brukade åka skidor och då företrädesvis utför. Han berättade att han brukade hyra stuga i Storlien om jag inte minns fel.

Jag berättade då för Stig att jag hade en stuga i Kringelfjorden med utförsåkning i på både Idre Fjäll och Fjätervålen under en halvtimmes biltransfer från stugan.

för elen. Jag kände då att här måste jag nog göra ett undantag. Jag sa att han nog kunde få låna stugan mot ersättning för el och värme och löfte om att inte röka inne.

Stig tackade så mycket och bad att få återkomma och det gjorde han rätt omg. Han ville hyra veckan efter sportlovet och vi kom överens om att vi skulle göra ett stugbyte på lördagen i slutet på vecka nio. D.v.s. min familj åker från Kringelfjorden på lördag morgon samtidigt som Stig och hans fru åker upp från Stockholm. Vi kom överens om att betalningen för stugan skulle vara 200 kr, även om Stig protesterade och ville betala mer.

Efter några veckor så ring- er mycket riktigt en polis som presenterar sig som Detektivinspektör nn och säger sig jobba i Palmegruppen.

Han vill förhöra mig och Eva ang. våra och Stig Engströms förhållande i samband med Palmemordet. Han frågar om vi kommer in till polisshuset eller om de skall komma ut till oss i Trollbäcken i Tyresö.

Självklart tycker jag att de skall komma ut till oss, de är ju de som vill veta något. Jag ber dem bara komma civila och i en civil bil. Vi arbetar bara civilt fick jag till svar.

Så den 25 juni nu i somras kommer två trevliga poliser från Palmegruppen till vårt hem i Tyresö.

De vill förhöra min fru Eva och mej i olika rum.!

Man berättar att Stig Engström är den mest intressanta och troliga gärningsmannen när det gäller mordet på Palme.

Trettio år för sent...

Vi ber om ursäkt att vi kommer för sent säger den ena polisen, för sent säger jag frågande? Ja, lite drygt trettio år säger han och småler. Vi hittade din anmälan gällande att du även sett Christer Pettersson nära mordplatsen efter mordet. Den försvann i någon hög precis som din anknytning till Stig Engström. Det var många grava misstag som begicks i Palmeutredningen på den här tiden, säger han.

Vi skrottade åt den befängda idén att Stig skulle kunna vara Palmes mördare

Jag berättar för polisen som skall förhöra mig att samma dag som jag hörde nyheten om misstankarna mot Stig Engström så åt jag lunch på Kumla Herrgård med ett par gamla arbetskamrater från den tiden. Vi skrottade gott åt det befängda i att den misstänkte som vi tyckte "mesige" Engström skulle vara skyldig!

Eva och jag blir förhörda i var sitt rum om var vi befann oss tiden för mordet? Det var ju inte så svårt då vi var i Kringelfjorden.

De förhördade oss om Engström med fru verkligen åkte upp till Kringelfjorden veckan efter mordet. Det kunde vi bekräfta då det stod en stor genomskinlig ostkupa i storstugan full med godis och en handskrivna lapp med tack för en trevlig vistelse. Dessutom hängde det en lite solkig vit skjorta i ett av sovrummen som stank av Engströms billiga rakvatten.

Jag blir utfrågad om Stigs personlighet, hur jag upplevde honom?

Jag sa som det var, jag tyckte Stig var en feminin fjant som jag upplevde som en mycket löjlig person och som jag aldrig skulle kunna umgäts privat med.

Att Stig skulle vara en mördare känns allt för långsökt för att inte säga otroligt säger jag.

Sedan började ett litet mer besynnerligt förhör gällande min person.

Min uppväxt, var, när, hur. Var jag gjorde militärtjänst och vad jag hade för uppgift där.

Man vill också få veta om jag hade eller haft poliser eller militärer i familjen nu eller tidigare.

Jag berättade att farfars bror Rulle, var kombinerad bagare och polis i Sollefteå i början av nittonhundratalet och att min far var major i reserven och att jag har en syster-son som är polis här i Stockholm.

Det var faktiskt riktigt förvånande att jag och en del av min släkt kunde vara av intresse? Visserligen tillhörde aldrig Palme någon av mina idoler, men det räckte inte på långa vägar till mord.

Samtalet gick tillbaka till Stig Engström och polisen berättar att Stig Engström var med i en skytteklubb och dessutom tävlat i pistolskytte och hade dessutom tillgång till en vapensamlingsbekants vapenarsenal, en samling som bland annat innehöll vapen av den typ som Palme blev skjuten med.

Polisen berättade också att Engström påstod sig lämnat Skandiahuset kl. 23.19 efter att som han sagt jobbat över. Det stämde också med den stämpelkort han stämplat ut med. 23.21 sköts Palme bara alldeles intill.

Polisen berättade om jag minns rätt att en av vakterna på Skandia sett Stig lämna Skandia någon timma innan mordet och sedan kommit tillbaka utan att vare sig stämpla ut eller in.

Polisen som förhör mig avslutar med att säga, du tror inte att det var Engström, men det här fallet är snart löst skall du veta!

Vi går ut genom uterummet och ut till vår altan. Här står redan den andra trevliga polisen och diskuterar våra rosor. – Kom ihåg att den här vackra rosen skall ha två kannor vatten en gång i veckan. – Tack för att vi fick komma, vi hör av oss.

Sa vi något mer om skjortan?

Nej det gjorde vi inte. Tiden gick och minnen bleknar, kanske även fläckar på vita skjortor också. Man kan inte vara hundra procentigt säker. Hela händelsen hade vi glömt bort innan vi hörde om det på radion och privatspanaren och polisen hörde av sig på telefon. Hela historien känns lite konstig, utan att det på något sätt känns otäck, vare sig Engström var skyldig eller ej.

Skjortan må ha haft fläckar men Kringelfjorden är lika vacker och fläckfri som vanligt.

Stig Engström var reklamkonsulenten på Skandia som efter Palmemordet blev känd för svenska folket som Skandiamannen som försökte rädda livet på Palme.

Stig Engström, avliden år 2000, utreds nu i stället av den nuvarande Palmegruppen som Palme-mördare – och att han var Palmefientlig, hade tillgång till vapen och var vapentränad.

Enligt poliserna är fallet snart löst! Det var vad min förhörare sa till mig innan vi skildes. Vad han nu menade med det.

Hans

Särna Allehanda

— Den lilla butiken med det breda utbudet mitt i vackra Särna —

HÄR HITTAR DU:

Presenter • Smycken • Inredning
Fotvård • Sömerska
Frisörer • Fransförlängning
Sängkläder från Värnamo of Sweden

Särnmössan & pannband Sportig & kul present!

Bara hos Särna Allehanda

— Välkomna in till oss —

Har du frågor eller vill boka tid - titta in eller ring oss gärna.

Frisör & Butik:	076-792 33 52
Fransförlängning:	072-212 50 03
Kosmetisk spapedikyr/fotvård:	072-212 50 03
Tinas Fotvård:	070-638 66 18
Sivs Syhörna:	076-213 48 03

Särna Allehanda
Särnavägen 122 / mitt i byn

Nu händer saker på Fjätervålen

Vi har i flera år hört och läst om nya planer när det gäller utveckling av Fjätervålen som hotell etc. Ekonomin och kanske även kunskaperna har inte riktigt räckt till för visionerna. Nu har en ny aktör, Serneke Group, ett företag med stora visioner och ekonomi köpt in sig med 40 % i Fjätervålen Skidlift AB.

Foto ovan: Fjätervålen. Text: H. Forsslund. Källa: Fjätervålen i Serneke

– Vår ambition är inte att överexploatera området. Vi ser snarare en möjlighet att utveckla Fjätervålen till en riktigt bra rekreations- och utbildningsdestination och behålla mycket av den själ som redan finns i anläggningen, säger Ola Serneke som också valdes till ny ordförande vid Fjätervålen Skidlift ABs årsstämma.

– Vi ska utveckla det som är unikt med Fjätervålen och se till att anläggningen blir långsiktigt hållbar såväl ekonomiskt som miljömässigt.

– Vår styrka som koncern är att utveckla och bygga nya områden och dessa styrkor skall vi utnyttja i Fjätervålen. Hans, vår nya Vd delar denna vision och med hans erfarenhet och engagemang är han rätt person att ta täten i detta arbete, säger Ola Serneke Vd för Serneke Group.

Ny Vd för Fjätervålen Skidlift AB är Hans Ericsson.

Hans är 49 år och har bland annat erfarenhet som Vd för Skara Sommarland, Anläggningschef för Branäs Skidanläggning och Försäljningschef för Rossignol. Lägg därtill ett brinnande intresse för skidåkning med bland annat sex Vasalopp bakom sig och en bakgrund som alpinåkare. Hans tillträdde sin tjänst den 26 juni 2018.

Vad händer närmast?

Jag har varit i kontakt med Frida Svensson marknadsansvarig på Fjätervålen som har mycket att berätta.

– Mycket spännande på gång men det unika och genuina kommer leva vidare, berättar Frida och försätter:

– Nu håller vi på att färdigställa ett

elljusspår, som står klart när säsongen drar igång.

Campingen

- Campingen med befintliga ställplatser kommer att fräschas upp och förses med ett mindre servicehus innehållande wc och dusch. Detta är väntan på att den riktiga campingen blir färdigställd. Den nya campingen kommer att tillföra ytterligare 50 ställplatser i ett första skede.

- Nya pistmaskiner och snökanoner för perfekt underlag har vi också investerat i till i år.

Snökanonerna är nya mobila och är mycket effektiva fläktkanoner som kan flyttas runt efter behov.

- Värt att nämna är också att vi investerat i en helt ny robot i skidverkstaden, vilket kommer ge racingfinish på alla skidor. Både på hyrda och inlämnade privata.

Toppstuga

– Viljan att få till en toppstuga har funnits länge. Det har funnits ett bygglov tidigare som tyvärr löpt ut. Men ny ansökning är på gång.

Toppstugan kan initialt byggas som en enkel värmestuga, men har potential att fungera som samlingsplats och startpunkt för ett flertal aktiviteter året runt. Som t.ex. startpunkt för mountainbikeleder, vandring och

längdskidåkning. Toppstugan kan vara ett utflyktsmål i sig med grillplatser och vindsydd som kan användas både sommar som vintertid.

- **Inför nästa säsong har vi mera spännande att berätta.**

Då invigs b.l.a. Fjätervålen första sittlift och vi har dragit igång bygget av centrumanläggningen. Den kommer innehålla hotell med 150 rum, restaurang, gym, konferens, skidshop, livsmedelsbutik mm. - Säger Frida.

– Jag lovar berätta mer i nästa nummer av Kringelfjords-Nytt om vad vi hunnit förverkliga och vad som står näst på agendan. Vi lever ju i en föränderlig värld där bland annat byråkratin kan ändra förutsättningarna.

– Vi får hålla tummarna för att allt löper på som tänkt. Vår nya delägare Serneke har den kompetens och erfarenhet vi behöver, det ger oss en trygg plattform att stå på.

– Vi hälsar alla välkomna till naturnära toppskidåkning i Fjätervålen, avslutar Frida Svensson, marknadsansvarig i Fjätervålen.

Alpin skidåkning

• Ny sittlift i centrum blir navet i byn som adderar mervärde till skidområdet och som möjliggör ett större flöde av skidåkare i pisterna. Sittliften gör det även möjligt att anlägga ett barnområde på toppen av systemet i kombination med en toppstuga som tillgängliggörs även för de som inte väljer att åka skidor.

• Områden för barn utvecklas i närheten till centrum men även på toppen av fjället.

• En till två backar permanentas för alpin tävling och träning, vilket möjliggör ett hårdare underlag och att ha fasta anvisningar för start och mål.

• Två nya liftar i norr och söder tillgängliggör större delar av berget som utvecklas med bibehållen naturkänsla och intakta skogsområden.

• En Funpark kommer att utvecklas i närheten av centrum.

Längdskidåkning

• Längdskidåkning integreras i

Foto: Tobbe Nilsson

VAD HÄNDER SEN?

Fjätervålen kommer att utvecklas mycket de närmaste åren. Målsättning är att utvecklingen av Fjätervålen kommer att ske så miljöanpassat och hänsynsfullt som möjligt, både vad gäller byggnation och den omgivande naturen.

• Sol, vind och vatten. Man kommer att i första hand utnyttja lokala energikällor.

• Nya byggnader kommer till största delen bestå av välisolerade trähus byggda i passivhusteknik med låg energiförbrukning. Man vill utveckla Älvdalens stolta träbyggnadsarv. Modern detaljering kommer att kombineras med traditionella byggnadstekniker och uttryck.

anläggningen vilket gör att man ser skidåkare frekvent vilket bidrar till ett genuint uttryck och inspirerar till aktivitet.

• Spårcentral i centrum med område för stadion och möjlighet för tävlingar. Med strategiskt placerade skidbroar kan korta och långa distanser korsa centrum obrutet och bidra till liv och rörelser i centrum.

• Snöläggningssystemet utvecklas för effektivare drift och en förlängd säsong.

• Hårdgjorda underlag i uppbyggnad av längdspår möjliggör grundare snötäcke och därmed förlängd säsong.

• Elljussbelysta distanser tillgängliggör spåren fler tider på säsongen. Spår byggs för att kunna köras med rullskidor sommartid.

• Spårområde på toppen av fjället med tillgång till milsvid utsikt och toppstuga. □

Ja, det skall bli intressant att följa utvecklingen av Fjätervålen. Vi får hoppas att utvecklingen kommer att ske med miljötanke och bevarande av naturvärden och vildmarkskänsla. Det låter så i alla fall.

Läs mer på: fjatervalen.se Hans

Längtan efter ett riktigt fjälläventyr
när livet går på kryckor...

Ett riktigt häftigt
Vinteräventyr
GRÖVELSJÖN Norge - Sverige Text & foto: Hans Forslund

Här sitter jag framför datorn och längtar till en vinter som inte kommer att bli riktigt min. Kryckorna står på bekvämt avstånd så jag kan trösta mig med en kopp kaffe då, och då. Tittar på en bild där Ketil Reitan letar efter en bra plats att slå bivack på. Tänk att få uppleva ett sådant äventyr en gång till...!

Jag har färdats åtskilliga mil på både skidor och cykel (och i bland har man väl även gått lite för långt när det gäller ett och annat.) I alla fall om man skall lyssna på min fru Eva.

Jag har även varit inne på grundlig besiktning varje år, och gått igenom utan anmärkning, - tills nu i år. Nu sist blev jag underkänd, och fick dessutom körförbud!

- Vi måste byta höftväxel, sa teknikern. Och så blev kryckor i stället för stavar denna vinter. Enligt teknikern så skulle jag få en lite speciell reservdel inmonterad som skulle stå emot framtida fjälleskapader lite bättre och att jag förhoppningsvis skulle kunna bli helt återställd.

Hoppas att det "teknikern" sa var sant, så att det inte bara var för att skyla över att man monterat in något från Biltema.

Inkörningstiden är tyvärr lång med täta träningspass, det gör att jag får nöja mig med att minnas ett riktigt härligt vinteräventyr som sträckte sig från Valdalsfjällen i väster till Grövelsjön i öster.

Ett äventyr i Valdalsfjällen...

Det var dags för mitt återkommande uppdrag. Det att hålla i sista veckan av Landstingets chefsförsörjningsprogram för blivande klinikchefer.

Sjuttio var deltagarna i kursen vid utbildningsstarten och kvar till fjälläventyret var det bara tolv! De skulle nu få göra sin avslutande kursvecka. En kurs som även får ses som en liten "belöningsresa" för att de klarat kursen så här långt i konkurrens med sextioen andra aspiranter. Vilket kan vara väldigt slitsamt.

Vart skall vi...?

Kursdeltagarna fick inget veta om resmål.

Vi bestämde bl.a. att gruppen i förväg endast skulle få veta att de skulle på kurs. Inte vart de skulle eller vad kursen gick ut på. De skulle dock få en enklare utrustningslista som omfattade varma vinterkläder, typ varma kängor, skidkläder, t-skirt, toalettariklar etc. Övrig utrustning skulle de få på destinationen.

Äventyret börjar... Dag ett

Måndag förmiddag:

Gruppen stiger ombord på konferensbussen som står parkerad utanför Landstingskansliet i Uppsala och färdens börjar

Det stod Valbo Buss på bussen denna gång så jag hör tisslande om "vad skall vi göra i Valbo". När vi passerar Mora hör jag "Sälen, Idre Fjäll" nämnas.

När vi sedan far igenom Idre by utan att svänga upp mot Idre Fjäll hör jag några bestämda "Grövelsjön" och ser hur man nickar till varandra medan de jobbar med arbetsuppgifterna som de fått vid resans start.

När vi passerat avfarten upp mot Grövelsjön utan att ta av, och vägen smalnar, träden glesas ut till några enstaka martallar och fjällbjörkar, och snödrivorna börjar på sina håll nå den aktningvärda höjden av 2-3 meter. Då är det helt tyst i bussen!

Riksgräns Norge,

- står det plötsligt på en skylt. Här har man inte varit lika vitsiga som vid gränsövergången vid Lillebo. När

man kommer från Norge och skall in i Sverige sitter det en skylt med texten. "Här börjar Sverige delstat i EU".

Efter ytterligare några km så svänger vi in på Valdalen Gård som ligger 803 möh.

Den gamla fjällgården avgränsas från kalfjället med endast ett par smala strängar fjällskog, syd och nord om gården.

Alla ni som tagit fjällvägen mellan Storsättern/Grövelsjön över kalfjället mot Elgå har åkt förbi Valdalen Gård där den ligger på Norska sidan. Valdalen Gård med sina inbyggare fodrar nästan ett eget avsnitt.

- Det är som att komma tillbaka till 1920-talet! Var det någon av kursdeltagarna som sa när vi klev in i själva gården. En enkel matsal med härlig utsikt ut över de närbelägna fjällen. (D.v.s. där inte snön nådde över mittspröjsarna på fönstren).

Det rymliga vardagsrummet med alla jakt/fisketroféer, gamla möbler och skåp var också som hämtat från seklets början.

En härligt lugn och trygg stämning vilade över hela den gamla gården. Inte en själ syntes till. Vi klämtade i en gammal klocka som hängde i hallen.

Forts. Vinteräventyr

Valdalens Gård

Foto: Valdalen Gård

I övrigt var alldeles tyst i huset, även gruppen var tyst, man kunde höra fjällvinden piska mot rutorna.

Hej och välkomna...

Hördes en härlig norsk stämma. Det var Inga Waldal som upptäckt att de svenska gästerna anlät.

Innan vi går vidare är det kanske lika bra att jag presenterar oss. I alla fall vi som kan räknas som personal. Vi kan ju lika gärna börja med familjen Waldal och Inga som hälsade oss välkomna.

Familjen Waldal

INGA

Bestemor, som styrde och ställde med glimten i ögat, trots sin ålder. Ett ankare på gården det förstod man ganska snart. Inga är uppväxt på Svukurisets fjällstation där hennes föräldrar förvandlade Svukuriset från liten raststuga till fungerande fjällstation.

MARTIN WALDAL SR.

Dök upp lite då och då linkande med en krycka pga. ett dåligt ben. Martin senior är barnfödd i Valdalen, därav efternamnet.

Martin Sr. stora intresse var att ondgöra sig över att det ökat så med järv, lo och örn på fjället, och att "gråben", smyger omkring och hjälper till med att sommardag decimera gårdens sauebestånd. (Sauer= får)

Han har självklart inget som helst överseende eller förståelse för att det kanske är bra för turismen med lite rovdjur, och att det kan fylla på familjekassan i stället för att tömma den. "På den tia jeg jakta kun jeg ta 25-30 ryper på en dag". Idag kommer di hem med ett par ryper i bästa fall.

- Og hare ska vi inte tale um, man sir ju knappt spur ettern numer"

MARTIN WALDAL JR,

- är vad man kan förstå den som brukar gården. Junior är väl runt 40 år, kraftigt byggd, men han består inte bara av "muskler i vila" det syns att han är van att ta i där det behövs krafttag. Martin Jr, tar emot i militär kamouflageuniform och stor kniv i bältet.

För att göra kameoufleringen fullständig så har JR lagt sig till med ett grönt och ett blått öga. (Eller kan det finnas andra mer naturliga orsaker). Junior ställde glatt upp och ordnade med allt möjligt. (Samt en del omöjligt. Men det får bli en hemlighet mellan Martin och mig).

TURID

(som jag tror är Martin Jr s syster) är en kokerska av det bastantare slaget. Turid tar emot iklädd kjol, t-skirt och en jättestor beige kofta. Det skulle visa sig innan veckan var slut att hon verkligen var en stor kokerska. Hon lagade en härlig viltbuffé med bl a hargryta, ripa, älg och ren i alla dess former. Buffén kröntes av "örret och røa" (öring och röding) i flera olika former.

För att inte tala om efterätterna. (Just det, man kanske inte skall tala om dom). De var inte lika imponerande. Fruktocktail med gräddklick, brylé och chokladpudding etc. Låt oss förbigå dessa rätter med tynad. (Jag vet av bister erfarenhet att de ofta ingår i norsk husmanskost).

Någon elak läsare som känner till undertecknads dåvarande fysionomi, kanske tycker att jag skall förbigå alla efterätter, och kanske huvudrätten också. Och mena att en del av förrätten nog vore mer lagom.

Förutom ovan nämnda personer fanns ett par tonårsjantor som i bland hjälpte till, vars namn jag för tillfället inte kommer ihåg. Troligen barn till Martin Jr.

Ja det var våra härliga och trevliga värdar på Valdalen Gård.

Sedan var det naturligtvis vi som jobbade med själva "äventyret". Även i vår lilla grupp från Berg & Dahl fanns några härliga individer med.

KETIL REITAN

Ketil Reitan får man nog säga var den viktigaste av oss ledare. Jag var jätteglad när jag lyckades få med Ketil Reitan att jobba med oss med det här projektet. Jag hade anlitat Ketil ett antal gånger tidigare och visste att han var en härlig kille att jobba med. Ketil även hade gedigna kunskaper om fjäll och fjällsäkerhet.

Ketil räknades vid denna tid som en av världens tio bästa hundspannsförare som kört tävlingar i b.l.a. Sydpolen.

Jägare och valfångare

Ketil Reitan är utbildad på Universitet i Tromsø med inriktning på fiske och valfångst bland inuiter och har bott i sju år i Alaska. Under perioden 1988-94 bodde han i byn Kaktovik, där även hans fru Evelyn Anguyak kommer ifrån. Kaktovik är en liten by med 250 invånare. Kaktovik en av de mest avlägsna byarna i Alaska. Byn saknar vägförbindelse.

I Kaktovik var Ketil jägare med inriktning på vildren (Alaskakaribu), vildfår, älg, varg, järv, säl och valross och tillsammans med inuiterna jaga-

de han val om höstarna. På vintern körde han stora tävlingar med sina hundspann

En av världens duktigaste hundspannsförare.

Ketil har kört tävlingar med hundspann sedan 1978. Han är den enda som har deltagit i de fem längsta tävlingarna i världen.

Han har kört världens mest kända hundspannstävling, Iditarod (1800 km) fyra gånger. 1992 slutade han på 10:e plats i i konkurrens med 75 av världens bästa hundslädsteam.

Ketil har också kört Yukon Quest (1600 km), som anses vara den tuffaste tävlingen. Ketil körde även för det norska laget i BBC Serie "Blizzard

Ketil Reitan Foto H. Forslund

Race to the Pole" - En tävling till Sydpolen som gick på NRK i mars 2009. TV-serien byggde på en tävling mellan Roald Amundsen och Robert Scott 1911.

Ketil Reitan är även initiativtagare till Amundsen Race (420 km), som går från Östersund i Sverige till Roros i Norge.

Vilken kille...!

Det är vi som plogar och skottar snö i Kringelfjorden

Behöver du extra skottnings/snöröjning på parkering eller uppfarter så kontaktar du oss för offert.

Vårt motto:
Bra snöröjning - bra priser

ÖVRIG SERVICE I VÅR VERKSAMHET
Bilreparationer • Service • Krocksador
Lacksador • Plåtskador • Billackering
Däckförsäljning & däckreparation

Oberoende bilverkstad

Vi är en oberoende bilverkstad och arbetar med alla bilmärken på marknaden.

ÖPPETTIDER: Måndag-fredag 07.00-17.00
TELEFON: 0253-109 00 • Per 070-359 18 28 • Roger 070-396 16 26
E-POST: per@torvstro.se • roger@torvstro.se
ADRESS: Vägverksvägen 8, 790 90 Särna

PeRo i Särna AB

GEDDE ENBERGET

Förutom Ketil så bestod vårt lilla ledarteam/personalgrupp från Berg & Dahl av undertecknad samt Gedde Enberget, Tommy Bolic samt vår eminente busschaufför Lars-Olov.

Gedde kom från Trysil

och var en fantastisk käck och sportig pike vars son några år senare blev världsmästare i Telemarkskidåkning. Gedde låg väl inte så långt efter sin son i skidåkning.

Gedde har en härlig humor som i bland gick lite till överdrift som den gången hon bundit fast handtagen på Tommys och min rumsdörr på Storsättra Fjällhotell så vi höll på att missa gruppen på morgonen. Hade inte hotellet varit utrustade med brandstegar så hade det inte varit så roligt.

Eller den gången då vi anordnade en triathlon där en av grenarna gällde mountainbike från Lövåsgården över ett snöigt Långfjäll ner till hängbron vid Grövelsjön. Framme vid bron står de första grabbarna och hänger över broräcket helt färdiga. En håller sin mountainbike över Grövlan och säger; - jag vill inte se den här någe mer. Då kommer Gedde störtande ner från fjället. Jag som också står vid bron frågar Gedde om hon skall med till tältkåtan där samerna Allan och Micke Andersson bjuder på grillad renfilé?

Näe, jej skall cykla direkt tillbaka till Storsättra där jej har en kall Ringenes i kylan. Grabbarna på hängbron tittar

på henne och jag kan inte avgöra om det är beundran eller hat i blicken!

TOMMY BOLIC ERIKSSON

Idrottsmedicinare och topptursentusiast, otroligt duktig skidåkare och primus motor inom Svenska Telemarkförbundet.

Naturligtvis en stor tillgång även om alla i sjutton i gruppen var läkare.

Lars-Olof / "Steve" med Lloyd
Foto: H. Forsslund

LARS-OLOV

Vår duktiga, glada, och hjälpsamma busschaufför tillika rolighetsminister får vi inte glömma, en man som ställde upp och hjälpte till med precis allt man behövde.

Steve med Lloyd. Vår chaufför var nästan en exakt kopia av Sven Melanders humoristiska figur. Med den putande skinnjackan och kepsen och allt. Ni minns väl Sven Melanders festliga figur i teves nöjesprogram "Nöjesmassakern" där Sven Melander gjorde en festlig ragggarfigur, "Steve med Lloyd" en man med gräslig kvinnsyn eller en gräslig syn på det mesta kanske skulle man kunna säga. Om sin fru Berit sa han t.ex.

- Jag kallar henne Beirut för hon är så djävla bombad. Tv-serien var ju gammal redan när det här lilla äventyret i Valdalen ägde rum så jag kanske måste förtydliga det roliga med "Lloyd"

Lloyd var en Västtysk bil byggd i plywood, den hade en motor obetydligt större än en gräsklippares och den gör en så där i 38 km/h i nedförsbacke och med solen i ryggen". Steve var dock allt annat än ödmjuk när han berättade om bilens egenskaper och han påstår sig exempelvis en gång ha bogserat en vägghvel med nedfällt schaktblad i 110 km/h med bilen. Sista Lloyderna lämnade monteringsbandet 1963.

Jag hade egentligen inte reflekterat på likheten mellan Sven-Olof och Steve. Men när jag höll på att packa upp skidutrustning så hör jag en av tonårstjejerna ropa "**Mor, mor, du måste fotografera mig med Steve!**" Jag tittade upp och såg en oförstående Lars-Olov. Då såg jag det. Det var Steve med Lloyderna!

LANDSTINGETS PERSONAL.

Naturligtvis var det ansvarigt folk med från Landstinget.

Berit A. Ansvarig chefsförsörjningsprogrammet.

Lotten O. Internkonsult/assistent.

Bengt Z. Psykolog.

VAD GJORDE JAG (Hans) DÅ?

Kanske någon undrar. Mitt jobb var att vara projektansvarig. D.v.s. lägga upp program, sköta bokningar, hålla kontakt med Landstinget. På plats höll jag ett övervakande öga så allt fungerade samt höll kurs i fjällvett, karta, kompass samt övningsinformation och konsten att använda en vindsäck i olika situationer. Teori och praktik. Gps fick inte användas under övningen. En hel del skidåkning blev det väl också.

Nåja, jag var väl lite allt-i-allo och hustome också...

Lotten och Berit klagade på att det var kallt i deras rum.

Jag gick in och mixtrade med deras element och sa "nu har ni snart bastu här". -och hoppades att det funkade. Sängarna var väldigt små i det rum jag delade med vår minst sagt välväxte och alltid så hjälpsamme busschaufför.

Manlige busschaufför död i barnsäng en kanske lite överdriven rubrik men jag med mina 170 cm fick precis plats i sängen. Värre var det för Steve. "Steves" huvud låg vikt upp på den övre sänggaveln, medan fötterna hängde ner över den nedre. Hade det inte efter ett par nätter blivit ett rum ledigt med större sängar, så hade nog Steve blivit den förste manlige chaufför som dött i "barnsäng". Det var alla läkarna övertygade om.

Första natten började Steve hojta på mig och sa att det drog så kallt från ytterväggen! Jag sa att jag inte kunde göra något åt det. - Du får lägga extrafilten emellan, och dessutom är det ingen yttervägg, utan mellanväggen in till Lottens och Berits rum, sa jag.

När jag tänkte på vad jag nyss sa blev även jag iskall.

De var ju dock mina uppdragsgivare, och sådana visste jag av erfarenhet att man skall vara rädd om/för.

Uppriktigt sagt hade nog Steve fått flytta i alla fall även om värmen funkade.

Varför Steve skulle åkt ut i alla fall?

Jo det visade sig att han smuglat med sig Lloyderna. Gömd under pyjamasen. Varje natt när den var uppe i 170 knutar och han kunde peta i 3:an fortplantade sig ljudet genom den stora kroppshyddan.

Huvudet dunkade i väggen bakom sängen i fartvinden i benen som hänger över gaveln i fotändan ömsom gasar och frikopplar mot golvtilljorna, som då ger ett gnekade läte ifrån sig.

Värst är det dock när han frikopplar inför växling. Då kickade han till mitt rosa pottskåp så mina glasögon och väckarklocka etc. for i golvet med ett obehagligt rasslande. (Tur dock att någon potta inte fanns i skåpet, det hade kunnat ge mycket extra arbete).

Första natten sov jag inte en blund!

Andra natten tre timmar. (Lotten och Berit sov något mer denna natt, efter det att jag lyckats få igång värmen i deras rum). Tredje natten lämnar vår charmanta och vackra skidlärarinna Gedde, sitt rum för ett något varmare.

Steve flyttar in i Geddes rum mumlande något om "varför han inte fick flytta in i det rummet på en gång"! Jag sa till honom att jag inte trodde Gedde skulle uppskattat det. Jag menar, Gedde är utbildad massös, och när en så charmerande person som undertecknad inte ens kunnat smyga tills sig ens den minsta lilla fotmassage. Så var det nog inget för Steve att tänka på!

Övningsdeltagarna fick bo i hytter nära storstugan.

Åtta enkla, men mysiga och trivsamma små stugor i varierande standard. De flesta med öppen spis och egen toalett och dusch. Dessutom finns en större bastuanläggning med duschar centralt placerat på gården.

Forts sid. 16.

ALPINT • LÄNGD • TUR

Vi utrustar dig!

Öppet alla dagar 9-18 • Centralt i Idre by

► Kunnig personal guidar dig rätt bland marknadens främsta varumärken och modeller av skidor, pjäxor, skidkläder och andra tillbehör.

Hund
Utrustning/tillbehör för din hund.

Skiduthyrning
Butik

Vandrarehemsboende

Prisvärda paket!

IntelliGrip

Förboka din utrustning på vår websida och erhåll 10% rabatt!

Tel 0253-203 08 • www.idrefjallenssport.se

Morgon dag två

Gedigen frukost på Valalen Gård och sedan buss till Lövåsgården på svenska sidan. Här finns skidlift och övriga utrymmen vi behöver för en dags utbildning där grupperna hade ett rullande schema i utbildning i vinterfjäll.

Foto: H. Forsslund

TELEMARKKURS

Med vår duktiga och genomkarmiga norska skidlärarinna: Gedde Enberget från Trysil. Lite skillnad på stil mellan elev och lärare, men det blev bättre. Behöver jag tillägga att Gedde är den som åker th.

Foto: H. Forsslund

KURS I BIVACK-BYGGE

Och även lite hundspann under ledning av vår duktiga instruktör från Os utaför Röros Ketil Reitan

FJÄLLVETT, LAVINFARLIGA OMRÅDEN, KARTA, KOMPASS

Jag höll kurs i fjällvett, karta, kompass samt övrig övningsinformation och konsten att använda en vindsäck i olika situationer.

Teori och praktik. GPS var inte tillåtet att använda.

Foto: H. Forsslund

Jag hade den sista utbildningsstationen och avslutade med övningsinformationen:

...I morgon skall ni få ut ryggsäckar, liggunderlag, vindsäckar, spadar, kök, karta, kompass och övrig utrustning för att klara er själva gruppvis på fjället i ett dygn.

Sedan är det dags för er att visa framfötterna, eller åtminstone skidspetsarna:

1. Bivackbygge/matlagning/övernattnig

Gruppvis skall ni skida ut till foten av Gruvhammaren, gräva era bivacker och sedan övernatta i dessa, laga er mat, ingen flytande dryck får tas med, utan ni får lösa den biten själva.

2. Fjällmarsch/orientering

Efter att ha lagat morgonmål och planerat dagens uppgifter, packat er utrustning startar ni sedan gruppvis med 45 min mellan grupperna. På era kartor har ni fyra kontroller inritade. Med hjälp av karta och kompass skall ni ta er ta er från Gruvhammaren i Norge över fjället till vindskyddet vid hängbron över Grövlan på svenska sidan.

Målet med uppgiften:

- På kartan finns det fyra kontrollpunkter utsatta. Dessa skall ni leta reda på och lösa de uppgifter som finns där.

- Kontrollerna består av landstingsryggsäckar innehållande uppgifterna. Ryggsäckarna är fastbundna i orange käppar.

- Kontrollerna skall tas i nummerordning Ni får inte ta några som helst risker utan meningen är att ni skall nå ner till vindskyddet i så bra form som möjligt och helst löst uppgifterna vid kontrollerna.

Vägvalet skall ni själva göra utifrån väder och eget omdöme.

Vid kontrollerna ute på fjället finns uppgifter att lösa. När ni kommit ner till vindskyddet vid Grövlan väntar vi på er med varm mat och dryck samt transport till Valdalen och den varma goa bastun.

Ert nästa dygn kommer alltså se ut så här:

DAG 1.

- Ni börjar alltså i morgon med att gruppvis plocka ihop och packa ner den utrustning ni tror att ni behöver under dygnet ute på fjället.

- Skidar ut till Gruvhammaren, bygger era bivacker, latrin, lagar mat etc.

- Lagar middag och planerar för morgondagen.

- Övernattar sedan i era egna handgrävda bivacker.

DAG 2.

Fjällmarsch.

- Ni ordnar med era morgonbestyr och fixar frukost.

- Strategiupplägg, vägval och väderuppdatering etc.

- Gruppvis start från lägret vid Gruvhammaren ner till vindskyddet vid hängbron vid Grövelsjöns utlopp på svenska sidan. Ni har som jag nämnt tidigare fyra kontroller med uppgifter att lösa på vägen. Distansen ni skall färdas är ca 15 km fågelvägen men den verkliga distansen blir beroende på vägval och terräng.

Ni skall bl.a. om möjlighet ges ta er upp till Lifjällets topp på 1.219 m.ö.h. där en av kontrollerna finns.

När jag var klar med min genomdragnig blev tyst i mina grupper.

Solbränna tycktes mörkna hos några. Hos andra upphörde den helt. (Bara en i grupperna hade lite vana från vinterfjäll. Som jag tyckte mig förstå mest bestod av utsikten från hotell Sun Ving i Åre).

I bussen tillbaka till Valdalen sas inte heller så mycket.

Att det blåste ca 15 ms, och fjällvägen nästan blev oframkomlig höjde inte stämningen.

När jag senare stod och tittade efter kursdeltagarna som i den hårda vinden hukande och bleka gick från bussen och snart försvann in i snö-drevet på jakt efter sina stugor. Då tänkte jag oroligt:

- Vi kanske skall anpassa övningen efter gruppens humör, och inskränka övningen till en enda uppgift för dem: "Att hitta hem till stugorna, duscha, byta om. Och sedan försöka hitta pensionatet innan middagen".

När deltagarna började dyka upp till middagen hade vinden mojnät något.

Jag tittade oroligt på deltagarna. En av tjejerna närmade sig mig och jag blev ännu oroligare.

Hon lade sina händer på mina axlar och log med hela ansiktet när hon sa: - Det var tyst en hel timme i tjejestugan. Vi tittade bara oroligt ut på stormen medan tankarna snodde runt i huvudet.

Får man verkligen göra så här mot oskyldiga människor...?

Forts sid. 18.

Foto: H. Forsslund

Fjätervålen

– FJÄLL PÅ RIKTIGT

BOKA PÅ
fjatervalen.se

- BOENDE
- UTRUSTNING
- SKIDSKOLA
- SKIPASS

Välkommen till Fjätervålen och 18 långa, breda och väl-preparerade pister, belägna mitt i vidder av orörd och storslagen fjällnatur.

Här hittar du också 2 mil fina längdspår som slingrar sig runt området. Nytt för i år är att 4,6 km av dessa är elljusspår samt att spåren uppe på fjället nu prepareras med spårmaskin.

I Fjätervålens Snösportskola utvecklas såväl nybörjare som avancerade åkare. Missa inte heller Walles skid-tävling, en utmaning för hela familjen.

Hämta energi framför den sprakande brasan och njut av god och vällagad mat i Wårdshusets mysiga atmosfär. Fjätervålen är en favorit för alla livsnjutare, stora som små. Oavsett om du gillar att åka i pisten, i offpisten eller på längden kommer du att trivas.

HÅLL KOLL PÅ OSS!

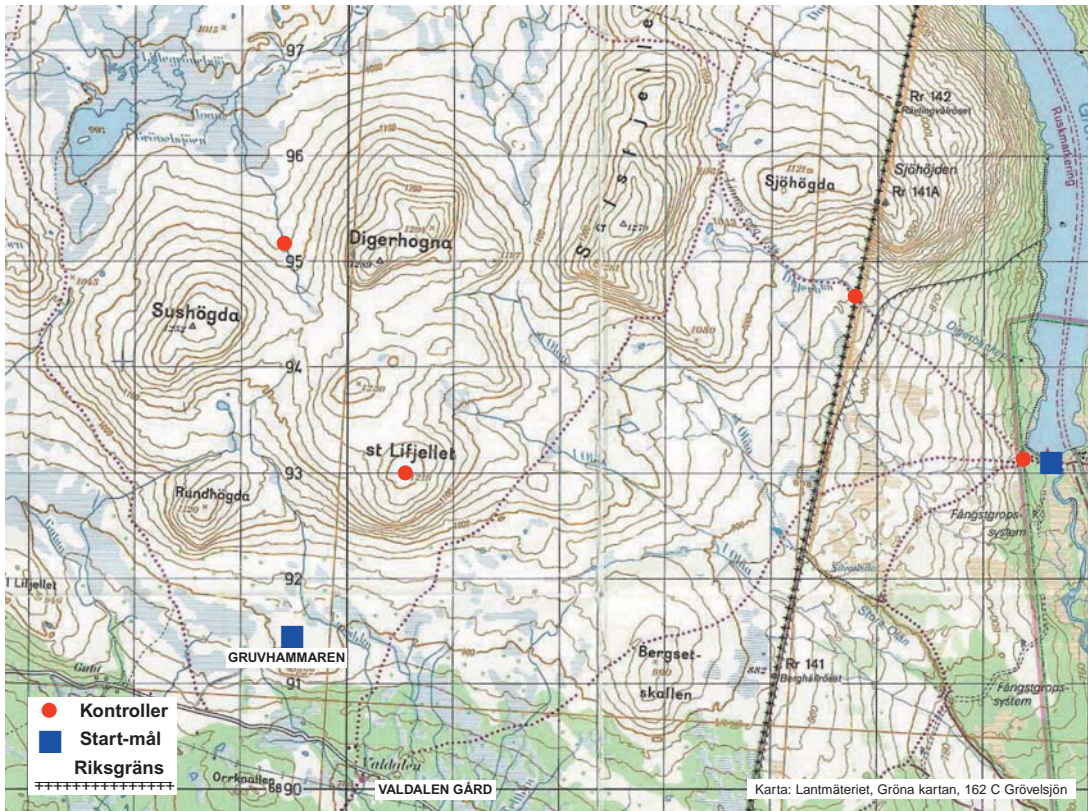
 Fjätervålen

TEL. 0253-211 40 | FJATERVALEN.SE

Köp Fjällpasset! 58 nedfarter i Fjätervålen och Idre Fjäll.

VINTERNS ÖPPETTIDER! Öppet dagligen 14 december – 31 januari kl. kl. 9–15, 1 februari – 28 april kl. 9–16.
KVÄLLSÖPPET! Ski non stop till kl. 19 den 23 december, 30 december samt onsdagar vecka 6-16.

Forts. fjälläventyr...

Fotpåsarna de undrat över när de packade, förstod de genast vad de var till, då de klev av skidorna och sjönk ner till ljumskarna i snö.

Att bygga en funktionell bekväm bivack är inget man gör i en handvändning ens i det bästa väder.

I storm låter det sig knappast göras alls. Att hitta en lämplig driva kan vara nog så svårt när det är gott väder. I dålig väderlek får man nöja sig med om man överhuvudtaget kan få en håla att sitta i.

Gruppens bivacker tog 5-6 timmar att bygga, men då ingick även iordningställande av latrin. Denna blev en bastant och läcker modell i äkta fjällbjörk.

Foto: H. Forsslund

*Latrinbyggsats i massiv björk, kan beställas mot postförskott av under-tecknad. (Levereras nya eller bättre begagnade). Finns i färgerna: gult och brunt.

Lättfattlig ritning medföljer.

Foto: H. Forsslund

Lapp-mesarna, Mys-oxarna, Fjäll-lymlarna och Snö-vesslorna på väg ut på fjället.

Kan man göra så här mot oss?
Men efter det att Kerstin uttalat *Kan man göra så här mot oss?* Då tänkte vi i så fall måste överlevnadschansen vara rätt god i alla fall! Eller...?
Då bröts tystnaden och skratten ekade, sedan kom diskussion och planläggning gång och stämningen var plötsligt hög.

Nu rackarns är vi jätte tända!
Ju fortare vi kommer igång, dess bättre!

- För att göra det hela lite roligare så har vi klurat ut namn på våra grupper. fnittrade Kerstin. Lite opersonligt med Grupp ett, grupp två osv. fortsatte Kerstin.

Vad skall grupperna heta då? frågade jag, intresserat.

- Min grupp skall heta Lapp-mesarna, Pauls grupp heter Mys-oxarna, Ann-Christines Fjäll-lymlarna och Mats grupp heter Snö-vesslorna. Fyndigt va, skrattar Kerstin.

Morgon dag tre

Nästan inte ett moln på himlen och bara 3 ms. Bästa tänkbara början! Stämningen var på topp, oron från gårdagen med storm och allt, var som bortblåst.

Nu fanns det bara tolv viljestarka krafter som ville ut på fjället så snart som möjligt!

Nu först skulle man välja ut den utrustning som man kunde tänkas behöva och få plats med. Varje grupp fick ut ungefär 30% mer utrustning och proviant än vad säckarna rymde. Så här gällde det att vara listig, både när det gällde valet av utrustning och packning.

Tandkräm och tandborste behövs inte, sa tandläkaren...!?

Det var en del skillnad i vad de prioriterade. Det första t.ex. Åsa (tilltänkt blivande klinikchef för en dentalavdelning) slängde var, hör och häpna, tandkräm och tandborste.

En grupp släpade med sig kök till alla och alla bränsleflaskor och spadar och det mesta av extrautrustningen och fick på så sätt ett arbetsamt dygn framför sig.

Alla tog dock klokt nog med sig fotpåsar, armskydd, vindsäckar, minst två spadar och extra vantar.

Efter lunch stod troppen leende (och lätt vinglande) under de svällande packningarna ute på gårdsplanen.

Vi skidade de få kilometrarna ut till stället som vi tidigare "rekat" som lämpligt bivackställe.

I detta strålände väder var det ingen hejd på arbetsglädjen. Utsikten mot Båthusberget och Rendalsölen med sina nästan 1.800 möh, gjorde inte det hela sämre.

SÄRNAFFÄRN

Välkommen till det "LILLA VARUHUSET" i Särna - mitt i byn
(fd. Språngs)

HÄR HITTAR DU bl.a
Järnvaror • Färg • Tapeter • Fiskeutrustning/kort • Kartor • Leksaker • Hundartiklar • Återförsäljare för Cylinda produkter, tillbehör - och mycket mer.

Vi är även ombud för: SYSTEMBOLAGET

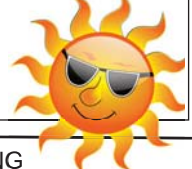

Minikafé med gott fikabröd, mackor och korv med bröd i butiken.

Hamburgare
Vi serverar hamburgare med tillbehör.

SOLARIUM
bara att boka en tid.

HÅLTAGNING - PIERCING
Vi tar även hål i öron för örhängen etc.

Särnaffärn • Särnavägen 133 • 0253-104 30

Foto: H. Forslund

Jag utlyste en pristävling för bästa bivack.

Vilket naturligtvis bidrog till att dessa blev rena skolexempel, om inte man kan tala om överdåd. Vädrät och den fantastiska utsikten mot Rendalsölen hade säkert inverkan det med.

Bivackerna byggdes med ett litet ingångshål och en fyra meter lång tvärgående gång vars bredd var ca 1,5 m. I bakkanten på gången fanns en hylla ca en meter upp från golvet.

Hyllan mätte ca 4 x 2 m och gav plats för fyra liggande personer.

Vinnande bivack hade en magnifik solveranda och ett praktiskt utekök med bänkar och allt!

Efter matlagningen var det vila, smältande av snö till morgondagens vätskebehov samt planering inför morgondagen.

När det gäller det kulinariska, så var gruppen enhälliga i sitt uttalande om att innehållet i den bruna påsen, med texten "Pasta med skinka och banan" var en höjdare! Även om man aldrig lyckades identifiera vare sig skinkan eller bananen.

Vi hade ordnat med utförelse av ved så vi kunde få en ordentlig mysig kvällsbrasa. Ovetande om hur tuff morgondagen skulle bli, satt vi och berättade historier för varandra i den härliga brasvärmen. Nu hade även min kollega Tommy Bolic dykt upp. Han skulle komma med pannlampor till oss ledare och sedan sova kvar i en extra bivack vi iordningställt i förväg.

När klockan var över 23.00 sa jag att det var dags att gå knyta sig så de orkade morgondagen.

De enda utav oss ledare som skulle sova kvar ute på fjället var Tommy och Lotten.

Berit, Bengt och jag skulle ta oss nerför fjället tillbaka till Valdalen för några ytterligare förberedelser. Visserligen var det kolsvart. Men våra pannlampor är av halogentyp och lyser upp nästan lika bra som en bilstrålkastare.

Med var sin sådan på huvudet skulle vi nog klara även den snåriga fjällbjörkskogen galant.

Vi packar våra ryggsäckar och gör oss iordning för att ta oss ner. Jag ropar till Tommy; - *kan du ge oss pannlamporna?* En kort tystnad som känns som en evighet.

Tommy rodnar! Jag bleknar!

—Jag glömde dem... Jag menar de var inte laddade, tror jag...

Trots att jag speciellt hade ringt och kollat att han laddat lamporna och skulle ta dessa med sig... glömmer han detta!

Tysta sätter vi på oss skidorna i eldskenet.

Bengt avböjer mitt erbjudande att åka först. —Det är bättre att jag åker först som syns bäst säger Bengt, sedan åker Berit alldeles efter mig så hon ser mig hela tiden. Sist kommer du och hjälper oss upp ur snön!

Det gick bättre än väntat, jag tyckte att det kom ett visst ljus från en liten ljuskant på från den i övrigt svar-ta månen.

Berit sa att hon minsann inte såg något ljus alls. Var det något ljus så var gnistorna när hon svor!

Väl tillbaka i Valdalen så gick vi igenom morgondagens arbete. Jag gjorde en sista koll både med svenska och norska fjällvädrät. Växlande molnighet, någon snöby, 3-6 ms, ingen varning, annat för lavinfaran som vi redan garderat oss för.

täta snöbyar och sikt på endast 100 m i bland.

När Mys-oxarna är på väg upp mot toppen av St. Lifjellet 1.219 möh. ser dom på håll Lappmesarna skymta i ett uppehåll i snöfallet.

De går utför i rakt nordlig kurs mot passet mellan Digerhogna och Salsfjället. Det är tufft och vinden sliter i den stora packningen. De mindre tjejrerna har lite problem att inte blåsa omkull.

Den resliga Mats har dock plockat på sig den tyngsta utrustningen. Utsikten från toppen brukar vara grandios och synfältet kan spänna över 30 mil. Just nu kan de bara ana Digerhogna och Sushögda mellan snöbyarna.

När Lappmesarna har nått passets smalaste del och kontrollen där, är de trötta och känner att blodsokret sjunkit. Trots den hårda vinden som drev rakt igenom passet bestämde man sig för att sätta upp vindsäcken och laga lite blåbärssoppa och ta några smörgåsar.

Ett mycket klokt beslut!

Man skall inte vänta tills man blir för trött. Då är man bara grinig och hjärnan fattar dåliga beslut p.g.a. bränslebrist.

Det är tyvärr jättelätt att bara gå på för att man "liksom inte orkar" stanna och fixa något att äta samt vila.

Det blev oväntat blåsig dag på fjället

Foto: H. Forslund

Morgon dag fyra

Kl. 07.00. Frisk vind, snödrev, någon solglimt då och då.

Ingen av deltagarna uppe. En sista check med vädrät. Samma som i går kväll.

Vi skakar liv i bivackfolket.

Kerstín, transplantatkirurggen i gänget välkomnade sina ben tillbaka. Hon påstod att hon inte känt av dem sedan kl. 03.00, och var orolig för att någon annan i gruppen tyckt att de behövt dem bättre.

Frånsett Kerstín hade ingen frusit, trots att yttertemperaturen legat runt -10°. I bivackerna var det +5°. Jag sa till Kerstín att sovsäckarna stoppar för -20°. "Ja sovsäckarna ja" pep Kerstín.

Glädjen runt frukostlagningen och packningen var inte precis av gårdagens dignitet.

Ca 30 minuter försenad dvs 08.30 stod "Lapp-mesarna" packade och klara att checkade ut för fjällorienteringen. Vinden är nu runt 6 ms, snödrev. 08.50 "Mys-oxarna" drar i väg i kraftig sidovind ca 8 ms, snöbyar. 09.30 "Fjäll-lymlarna" drar i väg, ca 10 ms, snödrev, en och annan solglimt,

Redan efter 20 minuter kände de sig Lapp-mesarna starka och vid gott humör.

De bestämde sig dock att ta med uppgiften från kontrollen och lösa den när de kom fram eftersom vinden var så hård i passet.

Mys-oxarna hade mellan snöbyarna på avstånd sett hur Lappmesarna satt upp sin vindsäck i passet och gjorde lika dant då de nådde hit. Även de åt och bestämde sig för att lösa den andra kontrollens uppgift när de kom undan vinden något.

Fjäll-lymlarna strävar upp mot St. Lifjellets topp vinden är nu mycket hård.

Krafterna håller på att ta slut för en av tjejrerna som redan från början inte kände sig riktigt bra. Detta redan innan första (men tuffaste) kontrollen, inte bra!

Man försöker konferera med varandra genom vindens tju. Då det var tillsagt att inga risker fick tas och att målet inte till varje pris var att genomföra orienteringen, utan att försöka göra det rätta i varje situation. **Och här valde de det rätta!**

Forts. Sid 20

Kurvans TYG & KLÄDER
IDRE 0253-205 04

Välkommen till vår stora butik!
Kläder och tyger i mängder!

Hos oss hittar du tyger i alla smaker • Vi syr gardiner på beställning
Kläder för dam, barn, herr • Snösmucken • garn mm.

Välkommen till vår butik mitt i byn
Heminredning för alla

Lakan • dukar • ljus • lampor • mattor • handdukar • skor mm.

0253-205 03

Öppettider för båda butikerna

Måndag - Fredag	10:00 - 18:00
Lördag	10:00 - 13:00
Söndag	Stängt

Välkomna önskar personalen!

Forts. fjälläventyr...

Och här valde lag Fjäll-lymlarna det enda rätta.

D.v.s. att peta i sig lite medhavd "nöd-godis," avbryta och försöka ta sig tillbaka till bivackförläggningen vid Gruvhammaren innan vädret och orken blev ännu sämre.

Vid näst sista kontrollen (nr 3) belägen nere vid riksgården och Linnéstigs-övergången finns skid-pulkor.

Dessa skulle tas nedför den branta fjällslutningen de sista 2,5 kilometrarna ner till vindskyddet vid Grövlan.

Minst två av packningarna skall vara placerade i en pulka för att ge lite vikt och göra det lite svårare att ta ner.

När Mys-oxarna väl är där säger

Mats, gentlemanen tog även tjejnans packning nedför fjället

Foto:H.Forsslund

Mats som den gentleman han är:

- Lagg era packningar i pulkan, så tar jag ner den för branten.

Detta trots att han redan bär på den tyngsta packningen.

Kl. 12.00. Berit, Bengt, Lotten och vår chaufför Lars-Olov, kommer till vindskyddet.

Mikael från Idre sameby har redan gjort upp eld. Ledargruppen nere vid vindskyddet känner hur vinden tilltar i styrka. Plötsligt börjar det snöa ymnigt. Blåst, täta snöbyar, snödrev. (dock med en och annan solglimt).

Detta får ledarna från landstinget att känna en viss oro.

"Hur skall detta gå?" Man börjar fantisera om löpsedlarna på kvällstidningarna:

- "Landstingets ledarutveckling, blev ledar-avveckling!"

- "Stort svinn hos landstinget!"

Hel grupp borta i norska fjällvärlden!"

- "Landstinget skär ner.

Tolv personer försvann redan i torsdags!"

Berit och Lotten börjar fundera på vad de skall säga till Kurt, landstingsdirektören;

- "De flesta kom ju tillbaka i alla fall!"

- "Kurt, Var inte ledsen, vi har ju i alla

12.988-anställda kvar i landstinget!

Lite svinn får man räkna med"

- "De slapp i alla fall komma tillbaka till EU!"

Har alla grupperna mobiltelefoner? Frågar same-Micke.

Då är det bara att ringa upp grupperna och kolla läget.

Det var bestämt att vi inte skulle ringa upp grupperna om det inte var av någon form av nödgård, säger Berit. (nu halvt skrikande i den tjutande vinden)

- Men vi har ju Tommy där uppe någonstans för att bevaka grupperna i smyg! Vi ringer honom säger jag. Sagt och gjort. Bip, bip, bip

- "Tommy här, på toppen av Salsfjället. Allt lugnt. Jag ser två grupper här ute på fjället.

... Nu precis försvann den ena i snöyran. Fjäll-lymlarna har tyvärr mest avbryta och återgått till basläget.

Emellanåt är sikten, hur otroligt det än låter, så bra att jag faktiskt ser bägge kvarvarande grupperna samtidigt. Jag hänger på dem i smyg.

När jag ser att bägge grupperna har nått riksgården, så står jag på rakt ner till er'.

Klart slut.

Bengt, vår psykolog gör med Lars-Olovs hjälp en uttryckning till Valdalen. Väl där skidar Bengt ut till bivackläget vid Gruvhammaren. Där skall han ta hand om gruppen och höra vad som föranledde avbrytandet. (Samt kanske ge några lugnande, välmenande och tröstande ord).

Bengt har med sig sin akutväska innehållande allt vad upprörda och ledsna personer kan tänkas behöva: Snuttefilter, teddybjörnar, och möjligen något lugnande preparat. Men mest av allt, en stor dos omtanke!

Kl. 13.30 står jag vid vindskyddet nere vid sista kontrollen, kontroll nr. 4. (målet). Att göra upp eld med hjälp av eldstäl och björkved som tänkt, förstär jag blir en omöjlighet. Mikael från Idre sameby har p.g.a. den hårda vinden och snödrevet fullt sjå att hålla elden i vindskyddet vid liv.

Det skall nämligen serveras samisk renköttssoppa efter målgång.

Vi vet sedan länge att Fjäll-lymlarna brutit och tagit sig tillbaka.

De sitter nu lite stukade uppe vid gruvhammarläget.

Kl. 14.00 ser vi några som vi förstår är Lapp-mesarna uppe på kalfjället just innan fjällbjörkskogen.

Sedan är de uppslukade av skogen. 40 minuter senare, kl. 14.40 dyker de upp nere vid sjöstranden.

(Jag vet inte än i dag vad man gjorde i skogen i 30 minuter). Visserligen är det några fräscha tjejer och Anders, en ovanlig trevlig kille.

- Men nej! Det är alldeles för blåsig för den typen av äventyr. Han drog nog bara en av sina björnhistorier i skydd av några fjällbjörkar.

En blek sol skiner på ett glatt gäng som varit på fjället i över ett dygn.

Dessutom har man varit på skidande fot i sex timmar i ett ganska tufft väder. Men de ser förvånansvärt pigga och nöjda ut trots att de inte hittade 3:ans kontroll.

Kl. 15.15 dyker Mys-oxarna upp vid sjökanten.

Även de glada och fräscha och dessutom hade de hittat även 3:ans kontroll. Efter lite varm renköttssoppa, rökt och torkat renkött i alla dess former åker vi buss tillbaka till Valdalen. Där dusch och bastubad väntar.

Efter bastun har vi genomgång med varje grupp om deras upplevelser, samarbete och hur de kom fram till olika beslut.

Redan vid packningen av utrustningen och bivackbygget hade de flesta märkt, att de inte kunde maska, utan att alla måste ta sitt ansvar. "Ingen var färdig förrän alla var det".

Foto: H.Forsslund

En frusen grupp får renköttssoppa och smörgås vid vindskyddet nere vid Grövlan.

Tänka klart när det är oväder och kroppen tycker att det räcker för idag är inte lätt.

Att fatta beslut om färdväg, raster, om att inte leta efter en kontroll för länge eller beslut om att lösa uppgifter på lämpligare platser hade man tagit utan kontroverser. De hade också förstått att vila, tillsätta energi och vätska innan man blivit för trött.

En annan viktig slutsats

Var att om man arbetar i grupp som består av duktiga människor med lite olika specialiteter, då lönar det sig att inte alltid vara individualist, utan det gäller att ta tillvara den samlade kunskapen och förmågan.

Något som man sa sig "kunna ha glädje av i sitt fortsatta yrkesliv". Dessutom hade de vuxit betydligt som människor och upptäckt att det finns mer resurser inom dem än vad de vågat tro.

De stackars Fjäll-lymlarna fick vi ge lite extra terapi.

Man hade svårt att komma över sitt som man sa "nederlag". Vi förklarade att det inte var ett nederlag utan en seger.

Hade man försökt genomföra övningen till slut trots det hårda vädret med en trött och lite sjuk person i gänget så hade man handlat fel. Man gick ut sist och fick toppbestigningen när vädret var som tuffast.

Övningen gick bl.a. ut på att i grupp lära sig fatta bra och kloka beslut i pressade situationer.

Det får man väl säga att även Fjäll-lymlarna lyckats med.

Visst kan man förstå att det kunde kännas lite hårt att höra det ivriga pratet och glada diskussionerna mellan Lappmesar, Mys-oxar, Fjäll-lymlar och Snöveslor under kvällens viltbuffé.

Visst var det tufft ibland. Men mycket trevligt också. Som här vid kvällsbrasan vid bivackerna där många mer eller mindre sanna historier berättades.

Foto:H.Forsslund

Senare på kvällen då vi bjöds på glühwein, visor och bygdehistoria av det charmiga syskonparet, Terje och Vigdis Husdahl verkade även Fjäll-lymlarna ha återfått humöret och var lika upprymda som de övriga.

Efter vår lilla prisutdelning reste sig plötsligt alla i grupperna och kom hotfullt emot mig.

—Ta av han glasögonen, skrek någon. Håll fast honom, ropade en annan. Jag kände skräcken sprida sig i kroppen. Här skulle det nog hämnas och vankas vad man på norsk kallar "juling", eller på ren svenska ett rejält kok stryk.

Glasögonen åker av och jag kan inte göra något motstånd då tolv par armar tar tag i mig och håller upp mig.

(Att tjejer kan vara minst lika starka som män har jag fått lära mig på många olika vis under denna vecka). Jag ligger och väntar på att bli sliten i stycken av nio tigrinnor och tre tigrar. Plötsligt fick jag se takbjälkarna på ett obehagligt nära håll, gång på gång! Sista gången jag passerade älg-hornet och den uppstoppade ripan, på min väg upp mot taktimret, så vispade något till i mitt hår och repade pannan.

Efteråt sa någon att det bara var älgen som ville stänga mig för att jag förstört lugnet på Valdalen.

Men det tror inte jag på "det kändes snarare som jag blev struken över håret av en ängels lätta hand (med en liten tagg i)".

"Julingen" hade tydligen blivit inställd, för nu hurrades det!

Deltagarna hade bara velat visa sin uppskattning för att jag hjälpt dem vara med om ett av sina livs största och nyttigaste äventyr.

Och för att de kommer hem som stärkta människor med stärkt tro på sig själva och sina kurskamrater.

Jag kände mig väldigt glad, lycklig och tacksam att jag fått vara med och arrangera detta äventyr och inte minst fått lära känna dessa underbara människor.

Morgon dag fem

Inlämningen skulle ske efter frukost hade vi bestämt. Dessa vältrimmade personer hade den mesta utrustning pryddligt inlämnad redan före frukost. En general kunde inte känna sig mer nöjd över sitt elitförband, än vad vi kursledare var över denna fantastiska, starka och kloka grupp av de underbaraste personligheter, alla lite speciella på sitt sätt.

Att skiljas från en grupp så fina positiva människor som man fått komma ett stycke in på bara kroppen på detta sätt känns alltid lite svårt.

Jag kan bara hoppas att om man behöver läkarvård någon gång, hamna under någon av dessa personers ansvar och vård.

Hur var det med säkerheten? Kanske vän av ordning undrar?

• Grupperna hade mobiltelefoner. Vi hade innan kollat hur mobiltelefonerna fungerar i området. Bra eller max mottagning både på svenska och norska sidan. Så långt in som Sushögdas västsida samt Elgähognas sydsida visar det max mottagning.

• Martin Jr på Valdalen hade dygnet runt jour med skotrar och skoterkälkar.

• Under fjällorienteringen fanns den mycket snabbe och duktige skidåkaren Tommy Bolic, hela tiden ute i det aktuella området med kikare och larmtelefon.

Syskonen Husdahl underhåller på avslutningsfesten

Foto: H. Forslund

• Innan övningen hade alla fått genomgå en kortkurs i fjällvett, karta, kompass, hanterande av vindsäck samt fått en noggrann information om lavinfarliga områden.

• Grupperna hade dessutom första förband, skavsårplåster, spadar, vindsäckar, karta, kompass, förstärkningsplagg, nödproviant, handvärmare mot eventuella kylskador. Skidutrustningen var fjällskidor (telemark) med stälkant, stighudar, fångremmar och teleskopstavar. Dessutom var alla utbildade läkare.

Tommys uppgift var att omärkt försöka hålla koll på grupperna från fjälltopparna.

Ett tufft jobb att klättra upp på än den ena, än den andra toppen i blåst och snöyra för att kunna följa alla grupperna. Men toppbestigning med stighudar är Tommys favoritnöje, och med hans fysik är det inga problem.

Detta var ett av många härliga äventyr jag varit med om här uppe i fantastiskt vackra och spännande Grövelsjöfjällen.

I mars skall jag väl ha bytt ut kryckorna mot stavar...

Då drar jag upp!

Hans

Välkomna till Grövelsjöns Fjällstation

Restaurang och Café

Vår restaurang med Slow Food inriktning har en mäktig utsikt över de norska fjällen.

Ät en god buffé eller ta en fikapaus med kaffe och dopp.

Spa

Unna Er en lugn stund med en av våra sköna behandlingar. - Må gott och ladda nya krafter!

Butik

Välsorterat sortiment av friluftskläder och utrustning. Allt vad du behöver för fjällturen. Livsmedel, tidningar, hantverk och souvenirer.

Uthyrning

Välsorterad uthyrning av skid-friluftsutrustning till vettiga priser. Här finns allt som behövs för fjällveckan.

Guidade vandringar - Temaveckor

Hela vintersäsongen anordnas turer med färdledare och olika temaveckor.

Ring eller besök vår hemsida för mer information.

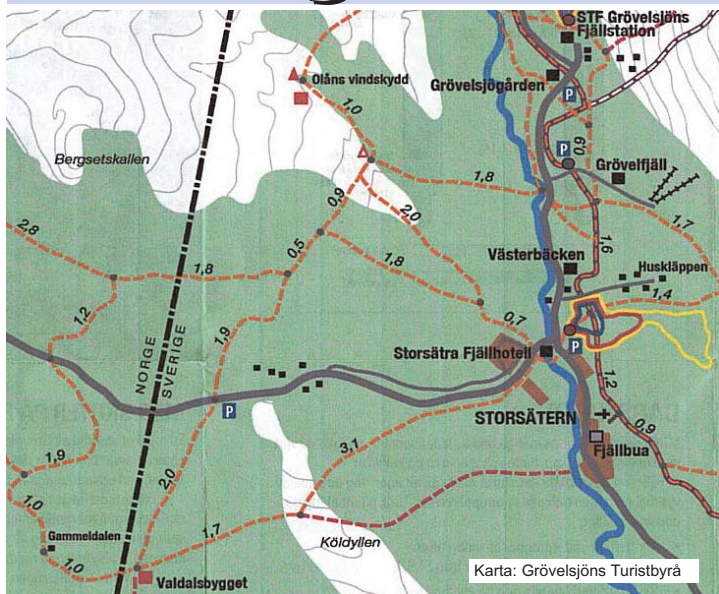
www.grovelsjon.com

GRÖVELSJÖN

Kringelfjords — Nytt

En riktigt Go Tur! - På skidor i Valdalsfjällen

Tips på fin skidåkning för Er som gärna vill uppleva Valdalsfjällen på ett lite lättare sätt.

Den här turen är otroligt omväxlande och bjuder på det mesta: vackert gles fjällbjörkskog, månghundraåriga knotiga tallar, kalfjäll och hänförande naturvyer.

Vi börjar vårt lilla skidäventyr vid Norgevägen. Alltså vid parkeringen där leden mot Valdalsbygget börjar.

Låt er inte avskräckas om det är mycket bilar på parkeringen. Spårområdet är stort och folk verkar bara försvinna! Kan låta mystiskt, men det är aldrig trångt i spåret, utan man är ofta ganska ensam. Man möter någon ibland, och just vid Valdalsbygget är det en del som rastar, men inte ens där brukar man behöva trängas.

Vid parkeringen finns även en bra spårkarta uppsatt. Spårkartor finns även att köpa på Grövelsjöns Fjällstation (som även har sport shop och skiduthyrning), Fjällbua i Storsättern och Storsättra Fjällhotell.

Etapp 1. Parkeringen - Valdalsbyggets fäbod 2,0 km.

Den här biten börjar med en liten kort uppförsläpp och sedan följer leden en liten bäckdal där naturen är mest bestående av mycket gles vackert fjällbjörkskog. Vänder man sig om får man en härlig fjällvy över bl.a. Bergsetskallen.

Vad synd att vi får fjällen i ryggen... tänker du kanske.

Var lugn, ni har många härliga fjällvyer framför er. Efter detta lite platta öppna landskap väntar en vacker gles bland skog med fjällbjörk och knotiga månghundraåriga vackert lavbeklädda tallar. Något som talar om för oss att här är luften frisk och ren. Nu väntar även ett par korta men branta backar samt en längre utförlöpa.

Nu står det inte på för än vi anar den gamla fäboden Valdalsbygget.

Valdalsbygget

Fäboden ligger mycket vackert och öppet på en äng som en bäckfåra slingrar sig genom och försvinner bara helt kort under en liten mejeribud.

Vallen består av fjös, mejeribud och kokhus och numera även en timrad raststuga. Tidigare användes själva huvudbyggnaden som raststuga. Men nu när vallen brukas sommartid så är den stugan låst. Men den nya raststugan är större och har två rum, bägge med kaminer.

Ved finns i vedboden utanför. Man brukar få säga och hugga själv. (Vilket innebär att när man är klar med veden så är man så varm att man inte behöver elda). Men å andra sidan så kanske det finns fler i sällskapet som tycker att det skulle vara skönt med en brasa.

Flera månljusa vinterkvällar har jag guidat grupper ut hit till den gamla fäbodvallstugan.

(Faktiskt även mulna kvällar, men då med pannlampor). Jag tror att ni kan föreställa er känslan när man ser de guldgula från fönstren blänka mellan träden i den blå nästan silvriga natten.

Men nu ligger vallen där, djupt nerbäddat i det renast tänkbara vita täcke, kanske badande i sol. Vill vi kan vi stanna och ta en medhavd fika eller lunch. Missa inte att slänga till våra gamla vänner familjen Lavskrika en gobit. Lavskrikorna sitter ofta i trädet strax utanför raststugans vedbod.

De har en stående beställning inliggande gällande korv och mörkt bröd. Bara så ni vet. Vill man inte åka hela vår planerade led så kan man kampa sig upp de 1,7 km upptill toppen på Dyllen eller "Köldyllen" som det lilla fjället egentligen heter, men ingen säger.

Utsikten är däremot enastående. Och att man får 1,4 km ren utförsäkning tillbaka är inte heller så tokigt. Dvs. om man är någorlunda bra skidåkare. Annars blir det många rovor och lite stumma ben efter allt plogande utför.

Bergsetskrysset Foto: H. Forsslund

Etapp 2. Valdalsbygget - Gammeldalen 1 km.

Det är lika bra att ha passat i handen när man satt på sig skidorna, för efter bara ca 100 m så gör vi vårt utträde ur EU (Något som vi borde ha gjort för länge sedan om jag fick bestämma). Det är lite konstigt med den här gränsen? För det är precis som om naturen ändrar utseende direkt på andra sidan gränsstängslet. (Vet naturen att den plötsligt är i Norge?)

Vi befinner oss nu i en mycket ljus och gles "fjällbjörkspark". Och platt och lättåkt är den korta kilometern till den lilla norska fäbodvallen Gammeldalen.

När ni ser Gammeldalens fäbod så öppnar sig landskapet och fjällen visar vackert upp sig i fonden. Även här kan man rasta i vackert väder, men då får man nöja sig att sätta sig i lä mot stugväggen, för normmännen har stängt sin dörr för oss svenskar (och troligen även för "norsker"). Det var kanske inte hela sanningen. För på vårvintern serverar man "kaffe og waffler" här vissa dagar. Det brukar komma upp ett anslag om detta vid parkeringen där vi startade vår tur.

är i bakgrunden. Snart står ni vid valdalskrysset. Nu blir fjällen med oss (och delvis under oss) en stor del av vår skidtur. Är det klart väder så är det bedövande vackert.

Etapp 4. Valdalskrysset - Norgevägen 1,9 km.

Här tar ni leden som går snett höger. Tror det står Grövelsjön/Olån. Till vänster står det Valdalen Gård om jag minns rätt.

Ett tips kan vara att inte göra som jag och min familj gjorde. Välja denna tur en julhelg. Den gången stannade vi och lunchade som vanligt vid Valdalsbygget.

Vi tog sedan spåret mot Gammeldalen. Klockan var halv tre när vi kom till Valdalskrysset och det började skymma.

Till vår stora förvåning (läs förskräckelse) var det bara spåret mot Valdalen Gård och inte leden mot Norgevägen!

Vi provade på att gå ospåret, men vi sjönk ner till knäna i den luftiga pudersnön.

Så det blev bara att bita ihop och åka vidare de 3,6 kilometrarna till Valdalen Gård,

Foto: H. Forsslund

På väg mot Gammeldalen

Etapp 3. Gammeldalen - Valdalskrysset 1 km.

Efter en fikapaus och lite sollapande så åker skidorna på igen. Även den här sträckan är platt och lättåkt. Vi fortsätter spåret över ängen genom grindhålet i gärdesgården. De låga träden skymmer inte fjällen som lock

Det var mörkt när vi kom fram till Valdalen, men vi var vid gott mod. Jag kände ju Martin Waldal på gården, han kunde säkert skjutsa oss den dryga halvmilen tillbaka till parkeringen. Vi letade oss fram till Martins hus och knackade på. En flicka öppnade och vi frågade efter Martin.

— Nej tyvärr Martin är ute med spårmaskinen och beräknas vara borta ett par timmar, tyvärr finns ingen annan här som kan köra er, sa den unga damen Waldal vänligt när vi knackade på.

Det var bara att skidorna och stavarorna i vacker hand som det heter och traska den drygt halvmil långa vägen till baka till fosterlandet och bilen. Natten var klar och rätt ljus tack vare månljuset, fjällen och det öppna landskapet. Promenaden tog väl en- och en halv timma eftersom vi hade skidutrustning och ryggsäckar att bära på. Den natten sov vi gott! Morgonen därpå blev vi väckta tidigt av våra värkande ben.

Ettapp 5. Norgevägen – Bergset 1,2 km

När ni passerar Norgevägen så var inte lata, ta av skidorna. De här fyra metrarna kan straffa sig med många kilometer med dåligt glid pga. grus, salt, med förstörd vallning som följd. Nu börjar det bli påtagligt mycket glesare med träd, fjällen ser högre ut och verkar ha klivit några steg närmare oss. På andra sidan vägen har vi först rätt plan och öppen terräng som slutar i lite skog och en liten men rätt brant uppstigning. Sedan planar det ut igen och vi ser Bergsetkryset.

Bergset ligger precis på gränsen till kalvfället med stora öppna ytor och glest mellan de låga träden. Träd som står i mindre grupper i ett försök att skydda varandra från den lite väl fris-

ka fjällvinden som ibland drar fram över vidderna. Framför er reser sig nu Bergsets skallen 990 m som närmaste topp. Till vänster reser sig flera högre toppar som St. Lifället 1210, Rundhögdä 1120, och längst bort Sushögda 1252 möh. Vi stannar till och njuter av utsikten innan vi drar vidare mot Lövknullen. Foto: H. Forsslund

Ettapp 6. Bergset – Lövknullen 1,8 km

När vi lämnar Bergset så dyker snart Långfjället upp och vi ser pister och liftar vid Huskläppen. Vi får relativt snart en rätt lång och brant men spikrak utförlöpa som jag tror är strax före Sverigegränsen.

Efter gränsen bär det lite uppför igen bara för att sluta i en relativt kort men väldigt brant utförlöpa. Om skidspåren blivit uppkörda i dagsmeja dagen innan och natten varit kall och om spåren inte hunnit tina så var försiktiga i utförlöparna. Spåren kan vara hårda som järnvägsräls.

Det vill säga nästan omöjligt att ta sig ur spåren i farten.

Foto: H. Forsslund

Det fick en familjemedlem erfara just i den här backens nedersta del, när hon vände sig om för att titta efter bivack som ofta finns utgrävd på höger sida, nedanför backen. (Alltid bra att veta var bra rastplatser finns).

Detta resulterade i en rova och muskelbristning i en arm som kändes flera månader. Så åk bara rakt fram, försök inte titta åt sidorna eller vända er om i farten.

Bivacken fanns i alla fall där i kullen. Visserligen var den lite översnöad, men vindskyddad och solbelyst.

Vi fikade och pysslade om vår skadade gruppmedlem, som efter fika och en chokladkaka tyckte sig vara vid gott mod. Med en-och-en halv brukbar arm tog hon sig vidare mot Lövknull-korset (nästan) utan knot.

Ettapp 7. Lövknullen – Parkeringen 1,9 km

Är vädret fint så passa på att njut av utsikten här vid Lövknullen. Här bjuds på enastående vyer med toppar åt väst, nord och ost. Nu kommer en lätt men rätt lång uppförlöpa.

Men lugn! Belöningen kommer som en kilometerlång, slingrade utförlöpa i gles, vacker fjällbjörkskog. Utförlöpan slutar nere i en vacker bäckdal där bäcken på ett par ställen går porlande i dagen, hur kallt den är. Nu strax ser vi Norgevägen och parkeringen.

Vi lastar nöjda skidutrustningen i takboxen efter ännu en härlig dag i vår vackra fjällnatur.

Det är bara att styra färdens hem mot stugan i Kringelfjorden.

Inte? Var det någon som ville tillbaks över gränsen och upp till kåtan på Norgevägens högsta höjd för att ta en bild av Söln, Rendalsölen? Klart vi ville det!

(Och en härlig bild blev det i det klara vädret, se bilden ovan).

Ni behöver inte åka hela sträckan. Det är lätt att välja lagom tur om ni tittar på kartan till höger.

Hans

Går du i skoter-tankar?

VI HAR BÅDE NYA & BEGAGNANDE MASKINER!
VERKSTAD • KLÄDER • TILLBEHÖR
Välkomna till vår butik i Idre!

Vi erbjuder våra kunder kvalitet, komfort, säkerhet och ett gediget kunnande. Vår utmärkta service får du på köpet.

ski-doo **LYNX** **can-am**
SKI-DOO LYNXHALLÉN IDRE
Industriområdet • Tfn 0253-205 01 • www.idreskoter.com

Information från Golfentusiasterna inom:

Idrefjällens Golfbana

Golf på hög nivå

KRINGELFJORDEN OPEN
Onsdagen den 1 augusti 2018 genomfördes på Idrefjällens GK golftävlingen som många väntat på:

Vi var 8 glada och förväntansfulla "grabbar" som i ett underbart golfväder samlades vid klubbhuset och gick igenom tävlingens spelform och delade också upp oss i två 4-bollar "lag".

Hela dagens spel genomfördes i positiv anda och flöt på i ett bra tempo, samtidigt som vi njöt av "vår" vackra bana och det underbara vädret. Efter tävlingens samlades vi vid klubbhuset för genomgång av resultat och prisutdelning.

Den första segraren i KRINGELFJORDEN OPEN 2018 på 37 poäng blev Kringelfjordspionjären Leif Käld.

Leif fick applåder samt stolt ta emot det fina vandringspriset.

Leif Käld,

Per Segergren

Vi som var med enades om att "detta gör vi om" således bestämdes att nästa års tävling kommer att genomföras onsdagen i V 31 2019. Tanken med tävlingen är att den är öppen för alla kvinnor och män som har anknytning till Kringelfjorden och vill delta.

Inbjudan kommer upp på vår hemsida och Facebook när det närmar sig.

Vi återkommer med Golfrutan i sommarnumret av Kringelfjords-Nytt som kommer ut i maj 2019. Då kommer vi att presentera lite ideer inför sommaren.

Hälsningar från oss som arrangerade Kringelfjorden Open 2018

Per Segergren, Thorbjörn Strid,
Christer Sjöling

Gulf Idre

FULLSERVICEMACKEN!
Här tankar både bil- och passagerare energi.

Vi har fullserviceverkstad, däckverkstad, släpvagnsuthyrning
Biltillbehör. Bildelar ordnar vi på i regel en dags leverans tid.

Drivmedel, livsmedel, smörgåsar, korvmenyer, videdouthyrning mm.

Hyr bil hos oss
Tag tåg och buss till upp till Idre. Bilen står här och väntar på dig. Tryggt, enkelt och säkert.

ÖPPETTIDER
Vardagar 7 - 21
Lör, sön 8 - 21

MILJÖSMART! Macken mitt i byn

Gulf Idre Byvägen 24 • 790 91 Idre • Tel. 0253-20112

Lena's

KÖK & BAR, SÄRNA

Lunchbuffe

mån-fre 11-14.30

À la carte & fullständiga rättigheter

PUBKVÄLLAR
AFTER WORK
HOCKEYKVÄLLAR
AFTER SKOTER
Konferenser, släktträffar,
firmafester, middagar m.m.
Boka hos oss!

Öppettider för À la carte & evenemang se FB

Välkomna önskar
Lena med personal!
Tel. 0253-108 51

Föreningsnyheterna

Ordföranden har ordet...

Hallå go vänner...

Nu väntas *"Härliga Tider, Strålände tider"*... Som den gamle skådespelaren och humoristen Thor Modeén brukade säga.

På tal om härliga tider...

Sommaren har väl varit en härlig tid. I alla fall för er som gillar värme och bad och bärplockning. Lite sämre har det kanske varit för de som tänkt sig långturer på fjället. Fjällvandringarna blev nog i varmaste laget och törsten var inte lika lätt att släcka som vanligt då många bäckar var torra. Torrt var det inte i våras i alla fall som ni kunde läsa om i Hasses text på sidan tre.

Nu väntar vi vinter och hoppas att denna blir lika fin vinter som den förra med skidåkning i fina spår till långt efter påsk.

Här nedan kan du se lite vad som hänt i Samfällighetens regi sedan förra numret av tidningen:

GEMENSAMHETSANLÄGGNINGARNA

Vattenverket:

Pump för inkommande vatten har byggts om för att ge hydroforerna en jämn vattenpåfyllning, vilket nu ger ett jämnare vattentryck ut i lednings-systemet.

Vi var lite oroliga att den höga vårfloden gjort att det kommit in ornat vatten i vår brunn. Vi föreslog att man skulle koka vattnet under den tid det tog att få provsvar på våra vattenprover. Vi kunde ganska snabbt meddela att vattnet var lika fint som vanligt och ingen vattenkokning behövdes.

Reningsverket:

Reningsverket håller på att stegvis moderniseras och utvändigt har Skid- & Friluftsföreningen städlat upp och fraktat bort gammalt skrot och byggrester runt byggnaden.

Övrigt:

- Viss framdragning av el och vatten till tomtgräns till försålda tomter i stugbyn har utförts.

- Ännu ett par hus i Stugbyn har fått

läckage i avstängningsventilerna till vattnet. Detta har inneburit en hel del gräv och rörmokerjobb

Elslingorna i stugbyn

Värmekablarna sätts på när risk för frysning finns.

Obs. påkopplingen får endast ske av Göran Edlund och Kjell Gustafsson, ingen obehörig får röra kopplings-skåpen.

Undvik frysning och frysskador

En av de absolut vanligaste orsakerna till fruset avlopp är läckande (droppande) kranar och wc-stolar. När dropparna eller svagt rinnande vatten når tomma och kalla avloppsrör fryser det till is och "ljusstöpsningseffekt" uppstår och hela röret fryser så småningom och du har ett svårinatt avlopp som följd, förutom att du riskerar att få huset översvämmat av vatten.

VÄGAR/SNÖRÖJNING

Sedvanligt vägunderhåll med hyvling och saltning har utförts på de grusbelagda vägarna under sommaren samt att en del så kallade "potthål" på Kringelfjordsvägen har lagats.

Vi har samma snöröjare som i fjol (PeRo Särna). Om du har synpunkter på snöröjningen och vägar kontaktar du mig, Kurt Pettersson på tel. 070-601 90 24.

KONTAKT

Frågor gällande Kringelfjorden och vår verksamhet...

Dessa kan du ställa till föreningen via "kontakt" på vår hemsida: www.kringelfjordens-stugby.se

När det gäller vägar och snöröjning kontaktar du mej: Kurt Pettersson på tel. 070-601 90 24

Vid akuta ärenden gällande stugbyn, Ring Hans-Ove Fjätvall på telefon 076-838 45 75.

Med önsknigar om tidig snö så vi får njuta av härlig och snörök vintersäsong.

Kurt Pettersson

Jag vill börja med ett jättestack till vår avgående ordförande Anders Lilienberg.

Anders har varit vår ordförande sedan starten av Skid- & Friluftsföreningen och varit till ovärderlig hjälp. Inte minst när det gäller det juridiska och bankkontakter. Anders sitter som bekant även med i Samfällighetsföreningen och Stugby föreningen vilket blir lite tufft i längden.

Redan för ett par år sedan gjorde Anders oss uppmärksammade på att han ville hoppa av. Styrelsen hittade ganska snart en i vårt tycke perfekt ordförande. Kjell Andersson uppe på Näverbäcksvägen. I två års tid har Kjell sagt att han inte haft tid pga. arbetet. Nu har Kjelle gått i pension (i alla fall delvis) och till vår stora glädje ställt upp i år. Stämman valde nu Kjelle som ny ordförande på årsmötet. Så nu är vi jättegglada att kunna hälsa Kjelle välkommen som vår nye ordförande.

ARBETSDAGARNA

Ett tjugotal flitiga och glada medlemmar av bägge kön ställde upp och jobbade dessa dagar och även dagarna innan och efter När det gäller maskinförrådet har det jobbats till och från till ända så sent som vecka 46.

Utfört arbete för Skid- & Friluftsföreningen före, under och efter arbetsdagarna:

- Maskinförrådet. Markplanering, uppmätning/avvägning inför bygget. Nedgrävning/gjutning av plintar. Jan-Ivar Rustad kom även i år över från Lillehammer med lastbil och grävskaopa vilket gjorde arbetet möjligt. Stommen restes, tak lades på och panelsättning påbörjades
- Sly och småskog togs ner runt bygget och lades i högar för avhämtning.
- Storstädning runt reningsverket. Gammalt skrot och skräp samlades ihop och kördes bort.
- Städning runt återvinningstation.
- Pulka/snowboardbacken rensades. Några träd fälldes och Jan-Ivar drog upp alla gamla stubbar med grävskaopa. Alla stubbar fraktades bort av hjälpsam medlem med fyrhjulning. Förberedelse för uppsättning av belysningsstolpar gjordes även.

- Tälktåtan plockades ner, impregnerades och reparerades, samt stänger som kroknat av snötyngden under vintern byttes ut.
- Renovering av slobod/vindskydd
- Träd framför webbkamera vid

strandkanten har tagits bort för att ge bättre bild/vackrare vy över Älvsfjorden och fjällen.

- Vedhuggning till vedförrådet med ved till våra vindskydd och kåta fylldes på med nyhuggen ved av starka vedklyvare.

- Ställning för reservstänger till kåtan uppfördes längst västväggen på reningsverket. Där ligger nu en omgång stänger täckta med press.

- Pelle och Irene Nyberg jobbade flitigt med slyröjning på Brasudden.

- Strandrensan på Brasudden för-sågs med mer fyllnadsmaterial.

- Snöpinnar sattes ut längst milspåret.

- Trasig del av utegym reparerades.

- Skidbrons bärande delar tjärades. Tufft jobb då man även behövde stå i Byggningån. Tack Paul Haberman med flera. Hans inte bli riktigt klart under helgen, men "Pålle" Haberman med kompis, lovade måla klart under kommande vecka.

- En vägtrumma lades ner under Näverbäcksvägen för att dränera bort smältvatten.

- Birgitta Haberman bjöd återigen på "arbetsdagsfika" med nybakt blåbärs-kaka på fredagen, både till gänget vid nya maskinförrådsbygget och gänget vid skidbron. (Mycket uppskattat).

- "Bisse" Sjöling och Evy Håkansson såg till att Skid- & Friluftsföreningen även i år på lördagseftermiddagen kunde servera fika och kolbotten med "messmördruppa".

Flitiga medlemmar har jobbat ända långt in på senhösten med pistmaskinsgaraget. Bilden tagen 13 nov. Foto: C. Sjöling

NYÅRSBRASAN

Tänds som vanligt 17.00 på nyårsaf-ton. Glögg och grillkorv bjuder vi på. **Kringelfjordensbanken** utlottas traditionsenligt.

Välkomna

HEMSIDAN/FACEBOOK

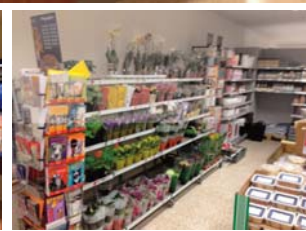
Bästa sättet att hålla sig informerad om skidspårsstatus och vad som hänt eller händer i Kringelfjorden är att kolla in vår hemsida och facebookgrupp.

Vår webbredaktör/ansvarig är:

Carina Ström Björklund
< bjorklundstrom@telia.com >

Välkommen till
den vänliga butiken

Frukt & Grönt

Fräsch frukt och grönt hela året.
Naturligtvis med årstidsanpassning på primörerna.

Här hittar du

Stor sortering på LIVS & HUSGERÅD
CHARKAVDELNING med grillat
Egen UTTAGSAUTOMAT
SMÖRGÅSTÅRTOR på beställning
LOKALA VILT och GETprodukter
Eget BUTIKSBAGERI med CAFÉ
TÅRTOR på beställning
SNITTBLOMMOR & KRUKVÄXTER

Vi är ombud för

Kassagirot

SVENSKA SPEL

Se veckans erbjudande på hemsidan...

www.ica.se/idrebua Vi finns även på Facebook

IDRE BUA Tel: 0253-200 03

Nybakat bröd varje dag

I vårt butiksbageri bakar vi varje dag
gott mat- och kaffebröd

Kafeteria

Stanna gärna och ta en fika med gott kaffe
och nybakat bröd eller en god lunchmacka

Färdiga lunchsallader från ICA

Vi har flera fräscha sallader att välja på
— take away —

ÖPPETTIDER

Mån-Lör 8-20 • Sön 11-20

Välkomna till

ICA
Supermarket

Idre Bua

Mikael och Marie med personal

Vi utför allt inom EL.

Vi säljer även
Cylinda vitvaror.

*Snabb
service!*

STRÅKENS EL

TEL. 070-295 36 88

IDRE

www.strakensel.se • strakens.el@telia.com

BOLIST

Din lokala bygg- och järnhandel

ALLTID BRA ERBJUDANDEN!

*I våra varuhus hittar Du allt
från grund till skorsten!*

När du handlar hos oss får du alltid
låna släpvagn gratis.

*Vi hjälper dig
hitta rätt produkter
som ger dig rent hus,
rena kläder och ett
trivsamt hem!*

FÄRG FRÅN NORDSJÖ!

Idre **BYGG & JÄRN**

Dalarnas Största
Polarishandlare

ABRIS
SJÖ & SNÖ
LEKSAND · MORA · SÄRNA
0247-346 32 0250-59 35 00 0253-100 10
www.abris.se Since 1981

WWW.abris.se • Gilla oss på Facebook

Skotrar, nytt och begagnat

ATV, snöslungor och motorsågar

Släpvagnar och båttrailers

Serviceverkstad

Drivremmar och olja

Tillbehör och reservdelar

Stort utbud av kläder och hjälmar till
barn, dam, herr mm.

ÖPPETTIDER

Mån-fre 08-17 • Lunch 12-13
(Dec-påsk även lör 10-13)

Tel. 0253-100 10 • sarna@abis.se

Välkommen in till oss
- mitt i Särna